

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) Author(s):	Piovene.; [af Piovene] ; Oversadt paa Dansk af R[asmus] Soelberg ; [Musiken af Jos. Sarti].
Titel Title:	<u>Den store Tamerlan : En musicalsk Tragoedie, til at opføres paa den Kgl. Danske Skueplads, i Begyndelsen af Aaret 1764</u>
Alternativ titel Alternative title:	Il gran Tamerlano. Tragedia per Mucisa, da rappresentarsi sul regio teatro danese, nel principio dell'anno 1764.
Udgivet år og sted Publication time and place:	Kiøbenhavn : Lars Nielsen Svare, [1764]
Fysiske størrelse Physical extent:	103 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

Den store
Tamerlan

1764

56-373

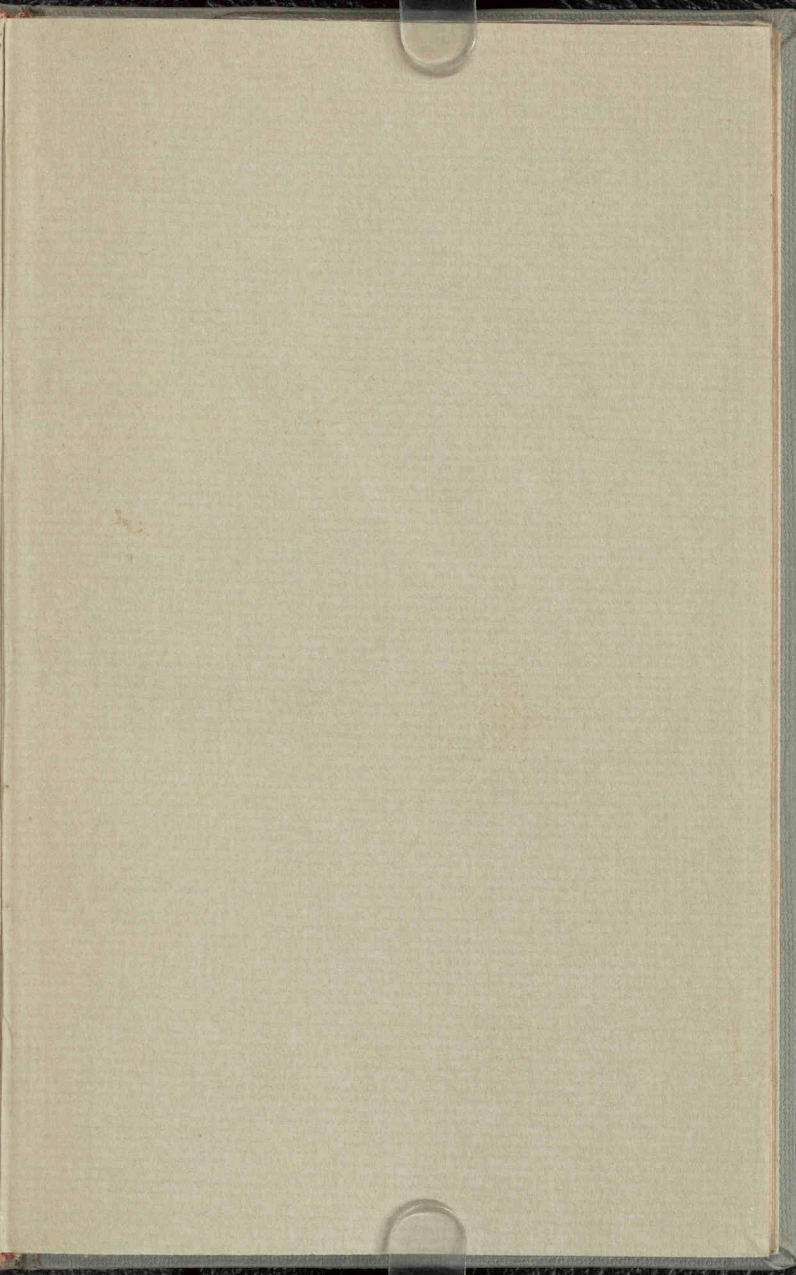
DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 56 8°

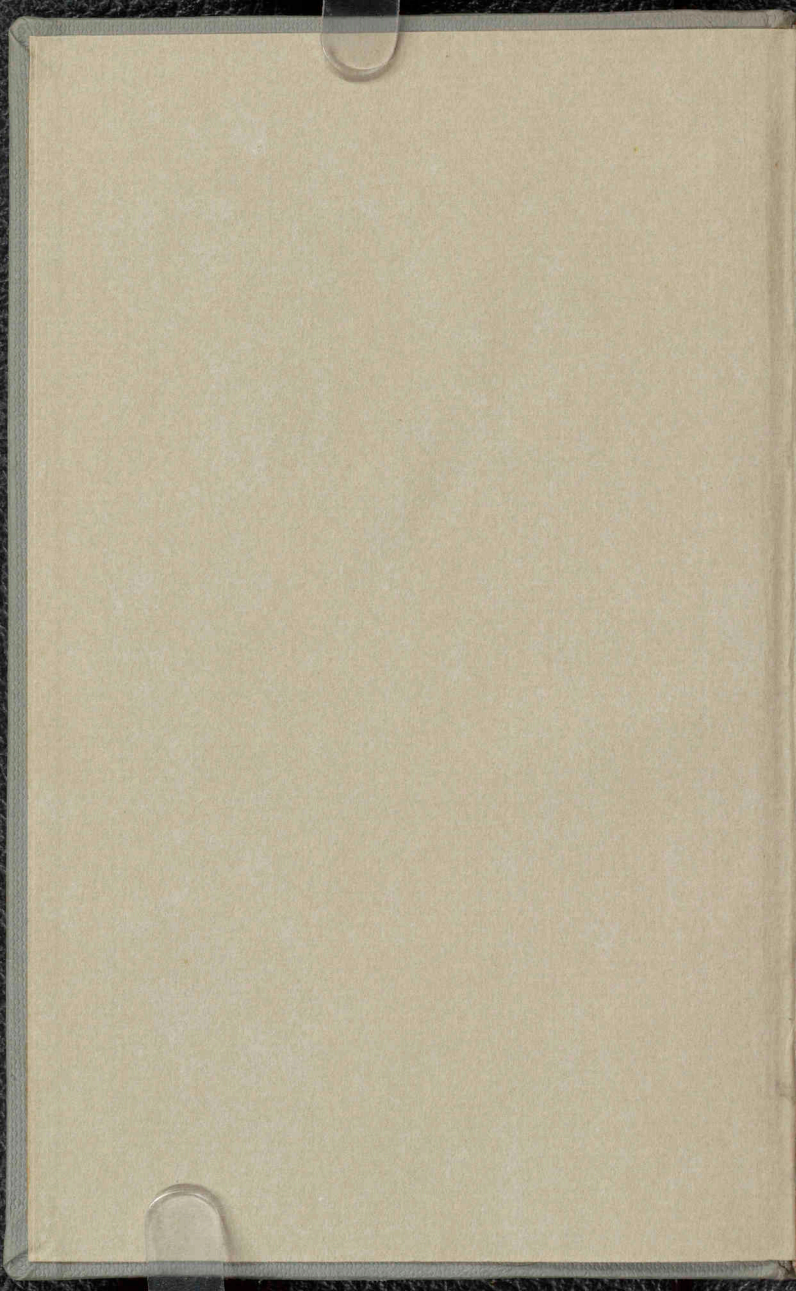

1 1 56 0 8 02355 4

+ Rex

(Livene.)
P. H. von Tauernbau.
Oyava.
Lbf., 1764.

56, - 373.

IL GRAN TAMERLANO.

Tragedia per Musica,

Da rappresentarsi
sul

Regio Teatro Danese,
nel principio dell' Anno 1764.

Den Store Tamerlan.

En

Musicalsk Tragoedie,

til at opføres

paa

den Kongelige Danske Skueplads,
i Begyndelsen af Maret 1764.

Oversadt paa Dansk,

af

R. Soelberg,

Dandsere ved de Kongelige Skuespil.

Kjøbenhavn,
Trykt hos Lars Nielsen Svare.

10884

Argomento.

E' così nota la storia di Tamerlano, e di Bajazet, che non fà d' uopo d' instruirne il Lettore. Che Tamerlano fosse confederato cò Greci, e che egli si placasse per la morte di Bajazet, il quale se la diede col prendere il Veleno di propria mano, si legge nell' Istoria Bizantina. Gli amori di Andronico Principe Greco con Asteria Figlia di Bajazet, e quelli d' Irene Principessa di Trabifonda, destinata Sposa a Tamerlano, sono tratti dalla Tragedia di Monsieur Pradon, e da tutto ciò si è preso l' argomento per un' azione, che ha per fine la morte di Bajazet.

At-

Indhold.

Historien om Tamerlan og Bajazet, er saa bekiendt, at det en synes uodvendigt at underrette Læsen videre om samme. At Tamerlan stoed i Forbund med Grækerne, og at han blev tilfredsstillet ved Bajazets Død, kand læses i den Byzantiske Historie. Den Græfiske Prinzes Andronici Kierlighed til Asteria, Bajazets Daatter, og Tre-nes Prinzessens af Trabesund, Tamerlans beskikkede Bruds Kierligheds Hændelser ere uddragne af Tragoedien af Monsieur Pradon: og af alt dette tillige er taget Indholden til et Skuespil, hvis Sammenhæng endes ved Bajazets Død.

Attori.

Tamerlano, Imperator dè Tartari.

Il Signor *Giuseppe Secchioni*.

Andronico, Prencipe Greco, alleato di Tamerlano;
amante d' *Asteria*.

Il Signor *Domenico Scogli*.

Bajazet, Imperator dè Turchi, prigioniero di
Tamerlano.

Il Signor *Antonio Boscoli*.

Asteria, Figlia di Bajazet, amante d' *Andronico*.

La Signora *Marianna Galeotti*.

Irene', Principessa di Trabifonda, promessa Sposa
a Tamerlano.

La Signora *Vittoria Galeotti*.

Mirteno, Principe Greco, confederato di Tamerlano,
amante d' *Irene*.

Il Signor *Giano Musted*.

La Musica è tutta nuova composta dal Sigr. *Giuseppe Sarti*,
Mastro di Capella di S. M. Il Ré di Danimarca,
e Norvegia, &c.

I Balli sono d' invenzione, e composizione del Sigr. *Gio.*
Antonio Sacco.

Le nuove decorazioni sono d' invenzione del Sigr. *Pietro*
Cramer.

Il Vestiario è del Sigr. *Giuseppe Mazzioli*.

Atto

Personerne:

Tamerlan, en Tartarisk Keyser.

Monsr. Joseph Secchioni.

Andronicus, en Græsk Fyrste, alliered med Tamerlan. Forelsked i Asteria.

Monsr. Dominicus Scogli.

Bajazet, Tyrkisk Keyser, og Tamerlans Fange.

Monsr. Anton Boscoli.

Asteria, Bajazets Daatter, Andronici Elskerinde.

Madmoisell Marianna Galeotti.

Irene, Prinzeffe af Erabesund, og Tamerlans forelovede Brud.

Mademoisell Victoria Galeotti.

Myrtenus, en Græsk Fyrste, Tamerlans Allierede, forelsked i Irene.

Monsr. Jens Musted.

Musiken er gandsie nye, componeret af Monsr. Joseph Sarti, Capel-Mester i Hans Majestæts Tiencste Kongen af Dannemark og Norge, ic.

Dansene ere opfundne og indrettede af Monsr. Johan Anton Sacco.

De nye Decorationer ere af Monsr. Peter Cramers Opfund.

Klæde-Dragterne ere af Monsr. Joseph Mazzioli.

Atto Primo.

Scena I.

*Loggie ov' è il Corpo di Guardia de' Soldati che stanno
in Custodia di Bajazet,*

Bajazet, e Andronico.

Baj. **P**rence, lo sò; ti devo
Questo di libertà brieve momento;
E perchè il devo a te, più dolce il sento.

And. Nò, Bajazet; al Tamerlan tu il dei.

Baj. Al Tamerlan? Da lui
Libertà non vogl' io: da lui, che appena
Saria degno portar la mia catena.
M' hai tu pietà?

And. M' affliggi allor, che il chiedi.

Baj. Dammi il tuo ferro.

And. Ah mio Signor, non mai.

Baj. Tu il nieghi a me? Per me pietà non hai.
Non mel nieghi il mio ardir. Questo mi tragga
Alla mia libertade,
O con la vostra, o con la morte mia.

(Leva ad una Guardia la Sciabla.)

Indietro.

And. Aimè! Tu fei . . .

Baj.

Første Act.

Første Scene.

Udbygninger høri er en Hovedvagt for Soldaterne som
haver Vagt ved Bajazet.

Bajazet og Andronicus.

Baj. **W**rink, jeg veed det: at jeg har dig at takke
for dette Øyeblik som jeg har Frihed
at gaae ud, og det er mig desto behageligere,
siden det er dig, som jeg har at takke derfor.

And. Nej, Bajazet; det er til Tamerlan, som du
er Tak skyldig.

Baj. Til Tamerlan? Af ham vil jeg ingen Frihed
have; Af ham, den som nesten ey var værd
at bære mine Lænker. Har du Medynk med
mig?

And. Du bedrøver mig, naar du spørger mig
derom.

Baj. Giv mig dig da din Kaarde.

And. Ach min Herre, den faaer du ey.

Baj. Negter du mig den? Du har ingen Medli-
denhed med mig. Mit Dristige moed negter
mig den ikke. Denne skal tilbringe mig min
Frihed igien, enten ved eders, eller ved min
Død.

(tager Sabelen fra en af Soldaterne.)

And. Ach! du er " " "

Baj. Son Bajazet ancora,
 Benchè sia prigionier, Nò, nò, nè vita,
 Nè libertà dal Tamerlano io voglio.
 Io vuò morire, o sia ragione, o orgoglio.
 (*vuole Ucciderfi.*)

And. Ferma, Signor. Che fai?
 Tu morire? Ed Asteria?

Baj. Ah tu mi svegli in seno un molle affetto,
 Per cui sento languir la mia costanza.
 Crudel destin! Posso morir, e ancora
 M'è fatale il mio amor, ne vuol ch'io mora.
 (*getta la Sciabla, e parte.*)

Scena II.

Andronico, poi Tamerlano.

And. Non si lasci mai solo. Alcun di voi
 (*alle guardie.*)
 Lo siegua or, ch'io non posso.
 Viene il Tartaro.

Tam. Prence, or hanno i Greci
 Posto in mia mano il loro Impero, ed io
 Nella tua il pongo. Il Trono
 Già tuo ti rendo; Or puoi
 Irne a Basanzio.

And. Ah mio Signor, è grande
 Il dono; ma ---

Tam. Nòl vuoi?

And. Più grande è il donator. Scema dè tuoi
 Doni il piacer, l'andar da te lontano.

Baj. Jeg er endnu Bajazet, skönt jeg er fangen. Men, nej jeg vil hverken have Livet eller Frie-
hed af Tamerlan. Jeg vil døe, enten det er
med Niimelighed, eller ved Overmoed.

(han vil dræbe sig.)

And. Holdt, Herre. Hvad gjør du? Du vil
døe? og Aleria?

Baj. Ach du opvekker en Smhed i mit Hierte,
hvorved jeg fornemmer at min Standhaftig-
hed svækkes. Gruesomme Skiebne! Jeg
kunde nu døe, men min Faderlige Kierlighed
hindrer mig, og tillader mig det ikke.

(kastet Sabelen og gaaer.)

Anden Scene.

Andronicus, derefter Tamerlan.

And. J maa aldrig lade ham gaae allene. Der
maa nogle af eder følge med ham nu, thi jeg
kand ey. Tartaren kommer.

Tam. Prins, nu har Grækerne nedlagt deres
Herredomme i mine Hænder, og jeg nedlegger
samme igien i dine. Jeg giver dig din Trone
igien; Nu kand du drage til Byzantium.

And. Ach min Herre, din Gave er stor; Men = =

Tam. Vil du ey have den?

And. Jo, men den som giver den, er langt større.
Den Glæde dine Gaver forarsager mig, for-
mindskes ved det at jeg maae reyse langt borte

Soffri, che ancor nell' armi,
Io Serva al Tamerlano.

Tam. Il tuo delio ti rende a me più caro,
Or senti: Ancor mi resta
Da vincer un Nemico.
E questi è L' Ottomano. A te s' aspetta
Vincer quel core altero;
Gli offro pace, e amistà; Con lui r' adopra;
Sol di te degna, o Prence, è sì grand' opra,

And. La tua amistade! o Generoso! O grande!

Tam. Và Prence, Offri al superbo
La mia man per sua Figlia, e questo fia
Il guiderdon dell' amicizia mia.

And. (Ahi fiero colpo!) E Irene,
Che già sen vien per le tue nozze?

Tam. Un altro
Vuò, ch' abbia le sue nozze, ed il suo Regno,
La destino per te.

And. Per me Signore?

Scena III.

Mirteno, e detti.

Mir. Un lieto annunzio, alto Signor, ti reco;
La tua Sposa Reale, Irene, è giunta.

And. Vedi: il destin la vuol tua Sposa.

Tam. Il mio
Destino, è il mio voler.

And. Signor, tua gloria - - -

Tam.

fra dig. Tillad, at jeg med mine Baaben, endnu maae være Tamerlan til Tieneste.

Tam. Din Begiering, gjør, at jeg endnu elsker dig høyere end forhen. Her nu: Jeg har endnu en Fiende, som jeg maae overvinde. Og det er Ottomanen. Det kommer nu an paa dig, at overvinde det stolte Hierte. Jeg tilbyder ham Fred, og Benskab. Gaae om Bord med ham. Slig en stor betydelig Sag er dig allene, min Prins, anstændig.

And. Vil du give ham dit Benskab! O Edelmodige! O Store!

Tam. Ja, gaa min Prins. Tilbyd den Hovmodige min Haand til hans Daatter, og siig ham at den skal være Beviis paa, at jeg igjen giver ham mit Benskab.

And. (Ach hvilket haard Stød for mig!) Og Irene, som allerede er kommet for at holde Bryllup med dig?

Tam. Jeg vil at en anden skal gifte sig med hende, og have hendes Riige. Jeg vil at du skal have hende.

And. Jeg, Herr?

Tredie Scene.

Myrtenus og de forrige.

Myr. Store Herre! Jeg bringer dig et glædeligt Budskab: Din Kayserslige Gemahl, Irene, er ankommen.

And. Seer du: Skiebnen vil at hun skal være din Brud.

Tam. Min Skiebne, er min Villie.

And. Herre, din Ere " " "

Tam.

Tam. Mia gloria è il far la tua fortuna. Chiedo
Sol da te Asteria in dono.
Ed in premio ti cedo Irene, e un Trono.
Valle incontro per me. Voi, miei Custodi,
Ite seguendo il Prence; e tu, che sei
Noto a Irene, o Mirteno,
Vanne pur, e le esponi i sensi miei.

Mir. Signor, à cenni tuoi
Con piacer del mio cor pronto m' avrai.
(Rivedrò pur colei, che tanto amai.)

Tam. Senti. Questi de Greci
(accennando Andronico.)
Fia Imperator, e questi fia il suo Sposo.
Dille pur, ch' amo Asteria, e n' ho cordoglio;
Ma ch' altro far non posso, altro non voglio,

Nel debellar l' altero,
Preda mi fece amore;
Nel vincere un Impero,
Restò piagato il core:
Perdei la libertà.

Porto della Nemica
I ferri trionfando;
Lei preda è del mio brandò,
Io della sua beltà.

(parte.)

Scena IV.

Andronico, e Mirteno.

And. Mirteno, udisti? Oh avverso Cielo!

Mir.

Tam. Min Ere er at gjøre din Lykke. Jeg forlangt allene Asteria af dig som en Gave. Og til Belønning afstaaer jeg dig Irene, og en Throne. Gaae hende i Mode i mit stæd. I mine Soldater, følger med Prinsken; og du, som er kiendt af Irene, fiere Myrtene, gaae kuns og tilkiende giv hende mine Tænker.

Myr. Herre, jeg skal strap med mit Hjertes Fornøielse være færdig at fuldføre dine Befalninger. (Nu faaer jeg dog hende at see igien, som jeg saa høyt har elsket.)

Tam. Hor. Denne skal være Grækernes
(viisende til Andronicum.)
Keyser, og han skal være hendes Brudgom. Siig hende kuns, at jeg elsker Asteria, og at det gjør mig ondt; men derhos at jeg ikke kand, og ikke vil andet.

I det at jeg bekrigede den Stolte, gjorde Kierlighed mig til fange; I det jeg indtog et Keyserdomme, blev mit Hierte saaret: Jeg tabte min Frihed.

Jeg bær min Modstanderskes Lænker i Triumf med mig; Hun blev til Bytte for mine Vaaben, og jeg for hendes Skionhed.

(gaaer.)

Fjerde Scene.

Andronicus og Myrrenus.

And. Myrtene, horte du det? O ubillige Himmel!

Myr.

Mir. Prence,
Perchè sì ingrato al Cielo? E ti vuol grande,
E fortunato,

And. Asteria
E' la fortuna mia, la mia grandezza.

Mir. Ah che un Trono val più d' una bellezza.

And. Chi non sà cos' è amor, così favella.

Mir. Il sò ch' è bella Asteria;
Ma quella, che dà un Regno, è la più bella.
(parte.)

Scena V.

Andronico solo.

Ama il Tartaro Asteria!

Oh me infelice! L' ama, ed or la chiede
In prezzo de' suoi doni alla mia fede!
Fier destino! A colei, che m' innamora,
Come mai potrò dire: Altri t' adora?

Mancare il cor mi sento.

Vinto dal grave affanno:
Tutto è per me tormento,
Tutto penar mi farà.

M' affligge l' amor mio,
L' affetto del Tiranno,
Del Padre il bel desio,
D' Asteria la beltà.

Sce-

Myr. Prins, hvorfor er du saa utaknemmelig imod Himmelen? Den vil jo gjøre dig stor og lykkelig.

And. Asteria er min Lykke, og min største Hønhed.

Myr. Ach en Throne er meere værd at agte end en Skionhed.

And. Dem som en veed hvad Kierlighed er, taler saaledes.

Myr. Jeg veed det at Asteria er deylie; men den som har et riige til Medgift, er den deylieste.
(gaaer.)

Femte Scene.

Andronico allene.

Tartaren elsker Asteria! O jeg Ulyksalige! Han elsker hende, og nu forlanger han hende til Beslerlag for sine Gaver, som han havde aivet mig for mine troe Tieneste! Grumme Skiebne! Hvorledes skal jeg nogen Tiid meere komme til at sige til hende, som jeg elsker: Jeg tilbeder dig?

Jeg føler at mit Hierte bliver afmægtig, ja det er overvældet af inderlig Bedrøvelse: Alle Ting foruroeliger mig; Og al Ting er mig til Plage og Pine.

Min Kierlighed, Tyrannens Venskab; Asteria's Skionhed, og hendes Sa, der høymodige Driftighed bedrover mit Hierte.

Siette

Scena VI.

*Campagna con tende Militari, e Padiglione
di Tamerlano.*

Asteria, e Mirteno con Guardie.

- Mir.* Questa di Tamerlano è la Real tenda.
Ast. Dove son tratta, ohimè! Fido Mirteno!
Mir. Ah non temer.
Ast. Il Vincitor superbo
 Che mai vorrà da me?
Mir. Taci; ch' ei viene.

Scena VIII.

Tamerlano, e detti.

- Tam.* Non è più tempo, Asteria,
 Di celarti un segreto, a cui legata
 Vedrai la tua fortuna,
 Di Bajazet, d' Andronico, e la mia.
 Il Tamerlan d' esser feroce oblia.
Ast. Il Mondo già vincesti. Or nostra sorte,
 E tua gloria farà vincer te stesso.
Tam. Son vinto, e amor n' ha il merto.
 Con Bajazet ne parla il Prence, e solo
 Manca il tuo voto al gran trionfo.
Ast. Il Greco . . .
Tam. Sì, parla al Padre, e chiede or la tua mano.
Ast. La mia man? chi la chiede?
Tam. Il Tamerlano.
Ast. (Oh Ciel!) Signor . . .

Tam.

Siette Scene.

En Mark med en Lejr, og Tamerlans Telt.

Asteria og Myrtenus med Dagtt.

Myr. Dette er Tamerlans Kænskeelige Telt.

Ast. Hoor er jeg henbragt; O min troe Ven
Myrtene!

Myr. Frygt kuns ikke.

Ast. Hvad kand vel den stolte Seyervindere vilde
mig?

Myr. Tie stille: thi han kommer.

Syvende Scene.

Tamerlan, og de forrige.

Tam. Det er en længere Tid, Asteria, at skyle
en Hemmelighed for dig, hvorpaa du selv skal
see at din, Bagazets, Andronici, og min
Lykke beroer. Nu begynder Tamerlan at
lade af at være Haardhiertet.

Ast. Du har allerede overvundet Verden. Nu
vil det blive vores Lykke og din Ære, at du
overvinder dig selv.

Tam. Jeg er overvunden, og Kierlighed har Æren
derfor. Prinsken skal tale med Bajazet, og
nu fattes allene dit Biefald til denne store
Triumph.

Ast. Den Grækkiske s s s

Tam. Ja, han taler med din Fader, og forlanger
nu din Haand.

Ast. Min Haand? Hvem forlanger den?

Tam. Tamerlan.

Ast. (O Himmel!) Min Herre s s s

B

Tam:

Tam. Sì, t' amo:

Io lo dico, e ciò basta.

Ast. Come? Nel Tamerlano
Teneresse d' amor? Signor nol credo.

Tam. Credilo pur.

Ast. Lo crederò; ma sappi,
Ch' io t' odio più, poichè tu m' àmi. Il sangue,
Che nel German versasti,
Che minacci nel Padre ogni momento,
Che in me opprimi col laccio, e con l' affanno,
Potrà unirsi con quel del suo tiranno?

Tam. Asteria, io ben comprendo
La ferezza del sangue onde discendi;
Ma tutto al volto tuo dono il mio sdegno.
Risolvi; e se ricusi,
Tuo Padre è già perduto,
Cruda Figlia, e lo perde un tuo rifiuto.

Ast. Che dirò?

(a Mirreno.)

Mir. Prendi tempo. In sì grand' uopo
Tu sola puoi sottrarti al tuo periglio.

Ast. Signor, col Greco Prence,
Che tratta le mie nozze, io parlar voglio.

Tam. Sì, con lui parla. Intanto
Ei deve oprar per me. Gli rendo il Trono,
E a lui cedo per te la man d' Irene.

Ast. Come? Di chi?

Tam. D' Irene.

Ast. Ad Andronico?

Tam. Sì.

Ast.

Tam. Ja, jeg elsker dig: Jeg siger dig det, og det er nok.

Ast. Hvorledes? Er Camerlan forliebt? Nej, min Herre det troer jeg ikke.

Tam. Jo troe kuns det.

Ast. Jeg vil da troe det; men du maae viide, at jeg, siden du elsker mig, hader dig endnu mere end tilforn. Kænd det Blod, som du, ved at dræbe min Broder, har udøst, som du hvert Dyeblisk truer, ved at være grim imod min Fader, og som du i mig undertrykker med Lænker, og Hjertesorg, kænd vel dette Blod foreene sig med sin Tyrans?

Tam. Asteria, jeg begriber nok, at din Høymodighed er dig medfødsli Blod; men jeg opofrer dog ald min Fortrydelse og Bredde til din Denlighed. Betænk dig; og hvis du afslaar det, saa vær vis paa at det er ude med din Fader, og det er dit Afslag, du gruesomme Daatter, som gjør ham ulykkelig.

Ast. Hvad skal jeg sige? (til Myrt.)

Myr. Giv dig Tid. Du kænd allene hielpe dig ud af denne farlige Kniibe derved.

Ast. Herre, jeg vil tale med den Grækiske Prins, som du har overdraget at forlange mig til din Brud.

Tam. Ja, tal med ham. Imidlertid skal han være anbetret denne Sag paa mine vegne. Jeg giver ham hans Throne igien, og Tzenes Haand, for din Skyld.

Ast. Hvorledes? Hvis?

Tam. Tzenes.

Ast. Til Andronicum?

Tam. Ja.

B 2

Ast.

Ast. L' accetta il Prence?

Tam. E dubbio n' hai? Sposa che ha in dote un
regno.

Ast. (Ah numi! Che fia mai!)

Tam. Da te sola dipende
Render del Genitor felice il fato,
Grande un amico, e un vincitor beato.

(parte.)

Scena VIII.

Asteria, e Mirteno, e Guardie.

Ast. Stelle! che intesi! Adunque
Serve Asteria di prezzo al Greco infido?
E tanto amor di Regno in lui prevale,
Che l' ingrato mi cede al suo rivale?

Mir. E ben, scusami, Asteria:
Campo hai maggior di vendicarti almeno!
Sposa di Tamerlano
Chi è più grande di te?

Ast. Taci Mirteno.

Min. Se vede nel Cielo
La cara sua stella,
La fiera procella
Al franco Nocchiero
Spavento non dà.

Ma

Ast. Tager Prinsgen imod den?

Tam. Og fand du tvivle derpaa? En Bruud som har et Rige til Medgift.

Ast. (Ach Gud! Hvorledes gaaer det til!)

Tam. Det kommer paa dig an allene, at gjøre din Faders Skiebne lykkelig, en god Ven stor, og en Seyervindere lykkelig.

(gaaer.)

Ottende Scene.

Asteria, Myrtenus og Vagt.

Ast. Himle! hvad hører jeg! tiener altsaa Asteria til Belønnig for den troelose Græker? Og fand lyst til at eye et riige saaledes betage ham, at den Utaknemmelige afstaaer mig til sin Meybeylere?

Myr. Hør en gang, tillad mig Asteria: du har jo dog i det ringeste den største Lejlighed til at hævne dig: thi naar du bliver Tamerlans Bruud, hvem er da større end du?

Ast. Sie dog stille Myrtene.

Myr. Naar den erfarne Søe mand seer paa Himmelen sin Stjerne som han styrer efter, saa gjør den stærke Storm ham aldrig bange.

Ma il timido gelo,
 Disciolto dal core,
 In mezzo all' orrore
 Presenta al pensiero
 La calma, che avrà.

(parte.)

Scena IX.

Bajazet, Andronico, ed Asteria.

Baj. Non più.

And. Ma intendi almeno
 La volontà d' Asteria.

Baj. Ella è mia Figlia.
 Asteria, non partir; di te si parla.

Ast. Di me si parla?

Baj. E perchè sò, che al mio
 E conforme il tuo cor, per te risposi.

Ast. Di che?

Baj. Il nostro nemico, (Ahi, che nel dirlo,
 Avvampo di rossor, fremo di sdegno.)
 Mi chiede le tue nozze.
 Tanto m' esposè il Prence.

And. (Che dirà mai?)

Baj. Tu taci? Io mi credea
 Vederti accesa di dispetto, e d' ira
 A rifiutar l' iniquo. Ah Figlia, Figlia!

Ast.

Men ved den, forsvinder ald Frygt i hans
 Hierte, og mit i Faren forestiller
 den ham i hans Tanker det gode
 Veyr, som han siden skal faae.

(gaaer.)

Tiende Scene.

Bajazet, Andronicus, og Asteria.

Baj. Tael ey mere herom.

And. Men hør i det ringeste Asteria Billie.

Baj. Hun er min Daatter. Asteria, gaae ey bort;
 her tales om dig.

Ast. Taler man om mig?

Baj. Ja; og fordi jeg veed at dit Hierte er overeens-
 stemmende med mit, saa svarede jeg for dig.

Ast. Hvorpaa?

Baj. Bores Fiende, (ach, i det jeg siger det, saa
 haade skammer og ærgrer jeg mig inderligen.)
 Han forlanger dig til Egte. Dette gav
 Prinsken mig tilkiende.

And. (Hvad vil hun vel sige hertil?)

Baj. Tier du stille? Jeg tænkte at see dig optændt
 af Foragt og Brede, at afslaae den skammes-
 lige Beylere. Ach min Daatter! Min Daatter!

Ast. (Vendichiamoci almen di quell' ingrato.)
 Signor, s' altri che il Prence
 Parlasse a prò del Tartaro, direi,
 Che Sorella d' Ortubule, e tua Figlia,
 Col cor d' entrambi il Tamerlan detesto;
 Ma poichè parla il Greco,
 Quel grande Amico, e quel fedele amante,
 Riflettervi convien.

And. (Che ascolto, oh Dei!)

Baj. Dovrebbe anzi irritar più il tuo furore
 Il parlar di quel labbro.

Ast. Nò, Signor, che quel labbro è un mentitore.
 Me forse amò, quand' era
 Al par di me infelice: Ora il superbo
 Sdegnà mirar sì basso,
 E con la sua fortuna innalza i voti,
 Del Tartaro son noti
 I vasti doni; a lui rende l' Impero,
 E cede in premio di mie nozze Irene.

Baj. Ed è ciò ver?

(*ad Andronico.*)

And. Odi, Asteria crudele:
 I rimproveri tuoi sono mia pena,
 Non mio rossor. Io le tue nozze ho chieste
 Col timor di ottenerle, o almen pensando
 A far con mio dolor la tua grandezza
 Il generoso Bajazet intanto
 Ti nega al Tamerlano, e tu ancor taci?

Baj.

Ast. (Jeg maae i det ringeste hæbne mig over den utaknemmelige.) Herre, dersom en anden end Prinsken talte paa Tamerlans Beste, saa vilde jeg sige, at jeg som en Søster af Orubule, og din Daatter, paa begge disses vegne har i mit Hierte affke for Tamerlan. Men efterdi denne Græker taler, denne store Ven, og denne oprigtige elskere, saa maae jeg betænke mig herpaa.

And. [Hvad hører jeg, o Guder!]

Baj. Du burde tvært imod blive meere forbittred over at høre dette Forslag af denne Mund.

Ast. Nej, Herre, thi den Mund er en Løgnere, han elskede mig maaskee, paa den Tiid at han var ligesaa ulykkelig som jeg; nu foragter den Opblæste at see saa langt need, og faaer tillige med høyere Lykke høyere tanker. De store Gaver som Tartaren har givet ham, ere beskændte; Han giver ham sit Rige igien, og afstaaer ham Irene til Bruud, for at faae mig til sin.

Baj. Er det sandt?

(til Andronicum.)

And. Hør, ubarmhertige Astria: Dine Bebredelser gjør mig bedroved, men ey Skamsuld. Jeg har forlangt dig til Egte, dog ey aldeles uden Frygt for at faae dig, thi jeg tænkte at jeg ey kunde gjøre dig lykkelig paa anden Maade end ved at deele min Sorg med dig. Imidlertid nægter den høymodige Bagazet at give dig til Tamerlan, men du tier endnu stille?

Baj. Prence, Asteria è mia figlia.
 Io per lei ti rispondo.
 E la risposta è questa:
 Il rifiuto d' Asteria è la mia testa.

Con mille pene, e mille
 Mi laceri, m' uccida:
 L' alma dal sen divida
 Con quanto ha di più barbaro
 La stessa crudeltà.
 L' empio però non rida,
 Mia Figlia non avrà.

Anzi del suo furore,
 E nel suo stesso core,
 E di mia Figlia in volto
 La pena troverà.

(parte.)

Scena X.

Asteria, e Andronico.

And. Asteria, e taci ancor? Mal corrisponde
 A i rimproveri tuoi questo silenzio,
 Meco ti sdegni, e mostri
 Agitato il pensier, l' alma confusa.

Ast.

Baj. Prins, Asteria er min Daatter. Jeg svarer dig i hendes stød. Og dette er svaret: Asteria bliver ham afflager, og det maae koste mig mit Hoved.

Han maae med tusinde og tusinde Pinsler martre og pine mig, skille min Siæl fra mit Legeme og dræbe mig paa den allergrusomste og barbarste Maade; Dog skal den Ugu-delige en lee deraf thi han skal dog en faae min Daatter.

Zvertimod skal han i hans egen Forbitrelse, i hans eget Hierte og i min Daatters standhaftige Aasyn finde sin Straf.

(gaaer.)

Siende Scene.

Asteria og Andronicus.

And. Asteria, og tier du endnu? Denne Taushed svarer ilde til dine mig giorte Bebrejdelser. Du fortørnes over mig, og dog viiser du dig tvivlraadig i dine Tanker, og forvirret i dit Sind.

Ast.

Ast. Credi pur ciò, che più t'aggrada, infido.
Io credo ciò, che troppo è ver: Tu stai
Qui bramoso del mio
Consenso al Tamerlan; ma non l'avrai,
Perchè t'amai, t'amai crudel; ma senti:
Or nol direi, se non volessi odiarti.

And. Odiarmi, Asteria?

Ast. Parti.
Del Padre i sensi al Tartaro palesa.
Di me dirai, ch'io tacqui,
O dirai questo sol, che odiarti io voglio.

And. (Ah dirti almen potessi il mio cordoglio.)

(*Andronico parte.*)

Ast. Chi si fida in amor, spesso s'inganna.
In van sparge sospiri, e in van s'affanna.

Giovani cori amanti,

Tanti sospiri, e pianti,

Perchè in amor spargete?

Stolti, un gran ben credete

Quello, che ben non è.

S'ei fosse un vero bene,

Gioja darebbe, e pace;

E tanti affanni, e pene

Non porteria con se.

(*parte.*)

Sc-

Ast. Troe kuns hvad du vil, din Troelose. Jeg troer det som er alt for sandt: du staaer her Længselsfuld og bier efter mit Ja til Camerlan; Men du saaer det ey; fordi jeg elskede dig, ja, jeg elskede dig, Gruesomme; men viid at jeg nu en sigde det, hvis jeg en vilde hade dig.

And. Asteria vil hade mig?

Ast. Gaae bort. Tilkiendegiv Tartaren min Faders Billie. Om mig kand du sige, at jeg taug stille; eller og kand du allene sige, at jeg vil herefter hade dig.

And. (Ach gid jeg kunde i det ringeste viise dig mit Hiertes Bedrøvelse.)

(Andronicus gaaer.)

Ast. Hvem der forlader sig paa Kierlighed, bedrager sig ofte: Og sukker, og bedrøver sig for gieves.

J unge forelskede Hjerter, hvorforre udsæser I saa mange Suk og Taarer i Kierlighed? I Daarer, troer at det er en stor Lyksalighed, og det er det dog en.

Hvis Kierlighed var saa lykkelig en Sag, saa førte den Fornøvelse og Roelighed med sig, og ikke saa mange Bedrøvelser og Bekymringer.

(gaaer.)

Elleste

Ire. Signor, lascia del fasto
 I nomi vani; io quei d' amor sol voglio.
 Dimmi tua Sposa: E' questo
 Il titolo più caro. Io son contenta
 Di regnare sul cor, più che sul Trono
 Del Tamerlano.

And. Io il Tamerlan non sono.

Ire. Chi sei tu dunque?

Mir. Ascolta:

Fia questi il Greco Imperator. Di lui
 Sposa ti vuole il Tamerlan.

Ire. Mi chiede

Per se il superbo, e poi mi lascia altrui?

Mir. Un' altra bella egli ama.

Ire. E chi è costei?

Mir. Dell' Ottoman suo prigionier la Figlia.

Ire. Io posposta a una schiava? Oh infido! Oh vile!
 Amici, andiam, giacchè non vuol l' onore,
 Ch' io rimanga in poter d' un traditore.

vuol partire.)

Mir. Fermati, Principessa.

Ire. E che vuoi dirmi?

Mir. Ignota ancora al Tamerlan tu sei:

Fingi d' esser d' Irene

Una Compagna; o Messaggiera; e vedi

La sua infedeltade;

E se vuoi, poscia a' regni tuoi tu riedi.

(E allor vi sieguirò, luci adorate.)

Ire. Si faccia. Io vud' veder quel cor sleale;

Ma non vorrei veder la mia rivale.

Vor-

- Ire.** Herre, lad disse unyttige Titler og Tressbesviisninger blive borte; jeg vil kunns høre kiertlige Ord. Kald mig din Bruud: Det er den kiereste Titel, som du känd give mig. Jeg er mere fornøied med at regiere over Tamerlans Hierte, end over hans Throne.
- And.** Det er ey mig, som er Tamerlan.
- Ire.** Hvem er du da?
- Myr.** Hør engang: Denne er den Grækiske Kaysér; Tamerlan vil at du skal være hans Bruud.
- Ire.** Den Stormodige begierede mig til sin Bruud, og nu overlader han mig til en anden?
- Myr.** Han elsker en anden Skionhed.
- Ire.** Og hvem er det?
- Myr.** Ottomanens hans fanges Daatter.
- Ire.** Foredrager han en Slavinde for mig? O Troeløse! Nederdrægtige! Mine Venner, lad os gaae, thi min Tre tillader mig ey at blive under en Forræderes Magt.
(hun vil gaae.)
- Myr.** Vie dog Prinzesse.
- Ire.** Og hvad vil du sige mig?
- Myr.** Tamerlan veed ey endnu at du er hidkommen: Stil dig an, som om du var en af Trensnes Følgeskab; eller en Udsendt af hende; og see ret først hans Utroeskab; siden, känd du, om du vil reyse hjem til dit Rige igien. (Og saa vil jeg følge med den jeg tilbeder.)
- Ire.** Ja det vil jeg og gjøre. Jeg vil see det Treeløse Hierte. Men jeg vllde ey gierne see min Medbestyrerke.

Vorrei da' lacci sciogliere
 Quest' alma prigioniera.
 Tu non mi fai risolvere,
 Speranza lusinghiera:
 Fosti la prima a nascere,
 Sei l' ultima a morir.

No, dell' altrui tormento
 No, che non sei ristoro;
 Ma servi d' alimento
 Al credulo desir. ▲

(parte.)

Scena XIII.

Andronico, e Mirteno.

Mir. Prence, la sieguo, acciò si plachi; forse,
 Che ella non parta, può giovare un giorno.
 (E può far che al mio amor faccia ritorno.)

(parte.)

And. Ah non fia ver, che mai
 D' Irene io sia. Nel ricusarla, o Asteria,
 Il Costante amor mio per te vedrai.

Del caro bene
 Le luci amate
 Vedrò placate.
 Soffrir conviene,
 Per poi goder.

Suol

Jeg vilde gierne løse min Fangne Siæl
af sine Lænker og Snarer. Men
du, o smigrende Forhaabning, gjør
mig tvivlsraadig, og forvirret: Thi
du var den første som opkom hos
mig, og den sidste som vedvarer.

Ney, ney: du er ingen Trost for andre
i deres Bekymringer; Du tiener
kuns til at forsøge et godtroende
Hiertes Længsel.

(gaaer.)

Trettende Scene.

Andronicus og Myrtenus.

Myr. Prins, jeg vil følge efter hende, for at stille
hende tilfreds; maaske en Dags Opsættelse
kand forvolde, at hun ey reysar bort. (Og
at hun maaskee kand elske mig igien.)

(gaaer.)

And. Ach det skal aldrig skee, at jeg skulde høre
Grene til. O Asteria, du skal see, hvor bestan-
dig min Kierlighed er til dig, ved at afflaae
hende.

Jeg skal dog engang faae min Kiereste
Stats Ansigt at see fornøied, og
tilfredstillet. Jeg maae nu liide,
for siden at blive lykkelig.

Suol spesso amore
 Dopo i tormenti
 Dare ad un core
 Gioje, e contenti,
 Grato piacer.

(parte.)

Scena XIV.

*Gran piazza trionfale, in cui vien condotto in magnifico
 trionfo Tamerlano Vincitore, preceduto
 da' suoi Soldati, e prigionieri.*

Bajazet fra gli Schiavi, poi Mirteno, ed Asteria.

Tam. L' Ottomano superbo,
 Che sprezza l' amistade, e la mia destra,
 Provi le mie vendette
 Venga, e prono al mio piè - - -

Baj. Chi?

Tam. Bajazette.

Baj. Vile, in vano lo spero.
 Pria di svenarmi - - -

Tam. E ancora

Si oppone al mio voler? Si assalga, e mora.

*(mentre alcuni Soldati vanno contro Bajazet
 per trucidarlo, Asteria si frappone.)*

Ast, Per questo petto al Padre
 Si passa o Tamerlan. Vieni, ferisci;
 Compisci l' odio in me. Nel gran cimento
 Eccomi inerme, e sola; io non pavento.

Tam.

Kierlighed pleyer ofte efter Bekymringer
at give et Hierte behagelig For-
nyelse og Glæde.

(gaaer.)

Fiortende Scene.

En Triumph-Plads, paa samme fremføres Tamerlan som
Sejer-Herre med prægtig Triumph, for ved ham gaaer
hans Soldater, og de Fangne.

Bajazet imellem Slaverne, derefter Myrtenus,
og Asteria.

Tam. Den stolte overmodige Tyrk som foragter
mit Benskab, og min Haand, maae prøve
min Hævn. Lad ham komme, og blive ned-
boyed for mine Fodder " " "

Baj. Hvem?

Tam. Bajazet.

Baj. Ach du Foragtelige, det haaber du forgieves.
Dræb mig først " " "

Tam. Og endnu sætter han sig op imod min Villie?
andfalder og dræber ham.

(Imedens at nogle Soldater gaaer imod Bajazet
for at dræbe ham, løber Asteria imellem.)

Ast. Man maae først igiennemboere dette Bryst,
førend nogen skal gjøre min Fader noget ondt.
Kom du, Tamerlan, dræb mig, seldfor din
Brede og Had paa mig. See her er jeg al-
lene, ubevæbnet, og uforsærdet for alt hvad du
kand udøve.

Tam. (Oh ardir, che m' innamora!)

Mir. (Mi fa pietà.)

(*parte.*)

Baj. Che tenti incauta Figlia?
Ah lascia, che il Tiranno
Disperato m' uccida,
Ma che sempre io lo sprezzi, e lo derida.

Tam. Nè d' insultarmi cesserai?

Ast. Deh placa,
Amato Genitore,
L' intempestivo sdegno.

Baj. Eh non fa quell' indegno
Spavento a questo cor.

Tam. Dono d' Asteria
Alla beltà sì temerario ardire,
Ma in questo giorno, ad onta
D' un ostinato orgoglio,
E la sua destra, ed il suo core io voglio.

Superbo al tuo dispetto

(*a Bajazet.*)

Tua figlia mia farà.

Baj. Indegno! Un vile affetto
Mia Figlia odiar saprà.

Ast. Cessate, oh Dei, cessate
Di lacerarmi il core.

Tu placa il tuo furore,

(*a Tamerlano.*)

Tu vivi almen per me.

(*a Bajazet.*)

Baj.

Tam. [O Driftighed som indtager mig!]

Myr. [Jeg ynker hende.]

(gaaer.)

Baj. Hvad begynder du paa, ubetænksumme Daatter? Ach lad kunns Camerlan, i sin forvovlende Brede dræbe mig; jeg vil dog altid forsagte og beleie ham.

Tam. Vil du ey holde op med at spotte mig?

Ast. Jeg beder dig, kiære Fader, stil dog denne din utiudige Hidsighed.

Baj. Ey hvad? Den Uværdige kan' ey giøre dette Hierte hange.

Tam. Jeg tilgiver dig din saa formastelige Forvovenhed, formedelst Astericæ Skionhed. Men jeg vil i Dag, til Trods for din forstokkede Stolthed, baade have hendes høyre Haand, og hendes Hierte.

Du Hoffærdige! Din Daatter skal blive min, til Trods for dig.

(til Bajazet.)

Baj. Uværdige! Min Daatter skal nok viide at have Afsky for saa nedrægtig en Kierlighed.

Ast. Holder op, o Guder! Holder op med at søndergliide mit Hierte. Still du dog din Brede.

(til Camerlan.)

Lev du i det ringeste for min Skyld.

(til Bajazet.)

Baj. Nò, nò, la morte io voglio.

Tam. Sì, sì, morir dovrai.

Ast. Senti - - -

(a Tamerlano.)

Tam. Che infano orgoglio!

Ast. Padre - - -

Baj. Che rio Tiranno!

Ast. Del mio mortale affanno
Abbate almen pietà.

Baj. Rossor m' accresci, e affanno;
Non domandar pietà.

Tam. Non curo il vostro affanno,
Non sento in sen pietà.

Fine dell' Atto Primo.

Baj. Nej, nej, jeg vil døe.

Tam. Ja, ja, du skal døe.

Ast. Hør dog = = =

(til Tamerlan.)

Tam. Hvilken affindig Stolthed!

Ast. Fader = = =

Baj. Hvilken gruesom Tyran!

Ast. Jeg beder eder, at I dog vil have
Medynk med min dødelige Sorg.

Baj. Du forøger min Stamfuldhed og
Bedrøvelse: Bed ey om Medynk
af ham.

Tam. Jeg tier mig ey om eders Bedrø-
velse, og jeg har ingen Medlidenhed
med eder.

Ende paa den Første Act.

Atto Secondo.

Scena I.

*Anticamera, che poi s' apre, con veduta del
Gabinetto di Tamerlano.*

Tamerlano, Andronico, e Mirteno.

Tam. Amico, alfin vinto è d' Asteria il core,
E devo all' opra tua sì bel Trionfo.

And. Come, Signor, e donde
Un tal merito mi dai? Creder poss'io
Che la tua gran nemica
Sì forte nell' odiarti,
Vincer possa il suo sdègno, e voglia amarti?

Tam. T' infingi in van,

And. Ma Bajazet?

Tam. Feroce
S' oppone ancor; ma non mi cale. 'Asteria
Più della sua vendetta ama il mio Trono.

And. Chi ti fè noto il suo pensier?

Tam. Mirteno.
Ma troppo in ciò t' affanni,
Amato prence; oprasti assai: ciò basti.
Vedrò quel volto amato
A me volgersi amante, o almen placato.

(parte.)

Mir.

Anden Act.

Første Scene.

Et Borgemaal som aabnes, hvorigiennem man seer
Tamerlans Cabinet.

Tamerlan, Andronicus, og Myrtenus.

Tam. Na da min Ven, Astericæ Hierte er en-
deligen overvundet, og har jeg din Umæ-
ge at takke for saa herlig en Gæner.

And. Hvoledes, Herre, og hvorføre tillegger du
mig denne Fortieneste? Kan jeg vel troe, at
hun, som var saa stoer en Fiende af dig, og
som hadede dig saa høyligen, kan overvinde
sin Breede, og kan vilde elske dig?

Tam. Det er unyttig at du anstiller dig saa frem-
med heri.

And. Men Bajazet?

Tam. Han er uregierlig og setter sig endnu deris
mod; men jeg bryder mig ey om ham. Aste-
ria elsker min Throne meere end hendes Hævn-
gierrighed.

And. Hvem har tilkiendegivet dig hendes Tanker?

Tam. Myrtenus. Men du tager dig dette alt for
nær, kiere Prins; Du har udvirket meget:
Det er nok. Jeg skal da nu faae dette hont-
elskte Ansigt, at see, med Kierlighed, eller i
det ringeste tilfredstillet at vende sig til mig.

(gaaer.)

Myr.

Mir. Soffrilo in pace, or ora
 Al Tamerlano volge i passi Asteria;
 E se qui ti trattieni,
 Tu stesso, o amico, spettator farai
 Del suo trionfo, e dè tuoi fieri guai.

And. Se tanto, o forte avversa, ho da soffrire,
 Che di viver così, meglio è il morire.

Mir. Di Primavera
 Son dono i fiori,
 Porta l' Estate
 Seco gli ardori,
 E sol col Verno
 S' unisce il gel,

Penzier di morte
 Non è per te.
 Giovin' erade
 non vuol con se;
 Con la canuta
 Stiasi il crudel,

(entra nel Gabinetto di
 Tamerlano.)

Scena II.

Andronico, e Asteria, poi Mirteno.

And. E l' ascolto, e non moro?

Ast. (L' Infido è qui. Si colga
 Tutto il frutto, e il piacer della vendetta.)

And.

Myr. Vær taalmodig med din Skiebne. Nu strax gaaer Asteria til Tamerlan; Og hvis du opholder dig her noget, min Ven, saa bliver du selv en Tilskuere af hendes Triumph, til din egen store Bedrøvelse.

And. O umilde Skiebne! Dersom jeg skal liide saa meget, da er det bedre at døe, end at leve saaledes.

Myr. Blomsterne ere Foraarets Gaver. Sommeren fører Varme og Heede med sig; Og om Vinteren allene fryser der Is.

Det er ey for dig, at tænke paa at vilde døe. De unge Folk maae ey have sliige Tanker; Det bør den graahærdede Alder til, at plage sig med denne Bedrøvelse.

(gaaer ind i Tamerlans Cabinet.)

Anden Scene.

Andronicus, og Asteria, derefter Myrtenus.

And. Og kand jeg høre paa ham, uden at døe?

Ast. (Her er den Troeløse. Nu skal jeg tilfulde have den Fornøvelse at hævne mig paa ham.)

And.

And. Con tanto fatto, me presente, o Asteria,
Al Trono vai, che ti contrasta il Padre?

Ast. M' accusi il genitor, non chi un delitto
Di rotta fede, e d' incoostante amore
Porta sul volto, e si fa sposo altrui.

And. Se il duol, che in seno io provo,
Fosse eguale nel tuo, fida, e costante
Sì ti vedrei nel rifiutar un Trono,
Qual me vedrai nel rifiutar la Sposa.

Ast. Oh di schivo amator alma ritrosa!
Non tanti sforzi, o Prence:
Guarda, che Irene non t' ascolti.

And. Irene?

Ast. E' la tua Sposa, e tua Regina.

And. E come?

Ast. Nò, nò. Vanne ad Irene, Irene è bella,
E per Irene sol fia, che tu regni.
Una infelice io son, cui basta solo,
Che d' ascoltarla il suo Signor si degni.

And. Ah non sprezzar di questo core i voti.

Ast. Offrili a Irene. anch' io

*(Mirtenò viene a parlar all' orecchie
ad Asteria, e parte.)*

Saprò imitarti. Or vanne omai, t' affretta,
Ella te attende, e il Tamerlan me aspetta.

And. Asteria, gaaer du, i min Nærværelse, med
slig Storagtighed, paa den Trone, som din
Fader ey vil du skal have?

Ast. Min Fader maa anklage mig, men ey den,
som med et forvirret Ansigt viiser sin Misgiere-
ning, i at have brudt sit Lofte, og som ubes-
standig i Kierlighed, bliver en andens Bruds-
gom.

And. Dersom du følede ligesaa stor Smerte i dit
Hierte som jeg i mit, saa vilde jeg saae dig at
see, ligesaa troe og bestandig i at forskyde en
Trone, som du skal see mig forskyde en Bruud.

Ast. Hvilken en Kræsen elskere; Hvilken indgetogen
Siæl! Prins, tving dig dog ey saa meget:
Tag dig i agt at Irene ey hører hvad du siger.

And. Irene?

Ast. Ja hun er jo din Bruud og din Dronning.

And. Og hvorledes?

Ast. Ney, ney. Gaae kuns til Irene; Irene er
denlig, og for Irenes skyld allene saae du et
riige. Jeg er en uhyksalig, som har allene nok
deri, at min Herre vil værdige sig at anhøre
mig.

And. Ach foragt dog ey dette Hiertes Kierlighed.

Ast. Byd Irene den. Jeg skal og see til at jeg
kan træde i dine Fodspoer.

(Myrtenus kommer og visker i Dret til
Asteria, og gaaer.)

Gaae nu strax, og skynd dig, hun bier efter
dig, og Camerlan venter efter mig.

La bella Irene

Sol devi amar.
A lei gli affetti
Hai da serbar.
Che bel conforto
Di tua costanza!
Tu sarai sempre
La sua speranza,
Tu la sua sola
Felicità.

Son Prigioniera,

Porto catene,
Degna non sono
Di fè sincera:
Per me tu resta
In libertà.

Quel vago seno

Sol nel mirar,
Mortali, e Numi
Fà innamorar.
Piacere immenso
Proverà l' alma:
Tu darai sempre
Al cor la calma:
Tu godrai lieto
Di sua beltà.

Son

Du bør elske den deylige Irene allene.
 Hende bør du vedligeholde ditt
 Kierlighed. Hvor deylig vil hun
 bestyrke dig I at blive bestandig i
 din Kierlighed! Du vil altid blive
 Hendes Haab, og hendes eeneste
 Lyksalighed.

Jeg er en Fange, og jeg bær mine Læn-
 ker, jeg er ingen oprigtig Kierlig-
 hed værd. For mig beholder du
 din Frihed.

Baade Mennsker og Guder forelsker sig
 i hendes deylige Bryst, allene ved
 at see det. Din Siæl vil fornem-
 me en overmaade stor Fornøielse:
 Dit Sind vil alletider være roeligt:
 Du vil inderlig glæde dig over hen-
 des Skionhed:

Son sventurata,
 In che t' offesi?
 Più tua non sono,
 Sono spietata;
 Per te il cor senti,
 Come si stà. La, ce.
 (parte.)

Scena III.

Andronico solo.

Andronico infelice! Va l' infida
 Sul Trono, e non m' ascolta, e mi disprezza!
 Corrafi al Padre: Il solo
 Suo sdegno potrà far, che non v' ascenda;
 O vinto dal mio duolo
 Alla mia fede, e al suo dover s' arrenda.
 (parte.)

Scena IV.

*S' alzano le tende del Gabinetto, in cui si vedono seduti
 Tamerlano, ed Asteria sopra Origlieri;
 serviti da schiavi.*

*Tamerlano, Asteria, e Mirteno che giunge;
 poi Irene.*

Mir. Signor, donzella illustre
 Chiede parlarti per Irene.

Tam. Venga.
 Legga in volto ad Asteria
 Il destin del mio core, e la mia scusa.

Ire.

Jeg er uhykkelig, og elendig, men hvort
 har jeg forført dig? Jeg er ey
 længer din, jeg er umedlidende;
 Du kand nu høre, hvorledes mit
 Hierte er fundet mod dig.

(gaaer.)

Tredie Scene.

Andronicus allene.

Uhykkelige Andronice! Den Troeløse gaaer paa Thro-
 nen, og hører mig ey, men foragter mig! Jeg
 vil skynde mig til hendes Fader: Hans Bre-
 de allene kan image det, at hun ey bestiger
 den; eller kan han maaskee lade sig overvinde
 af min Sorg, og faae hende til at vende om
 igien til min troe Kierlighed og hendes Pligt.

(gaaer.)

Fjerde Scene.

Gardinerne for Cabinetted trekkes op, og sees inden for Ca-
 merlan, og Asteria siddende paa hynder;
 opvartede af Slaver.

Tamerlan, Asteria, og Myrtenus som
 kommer; derefter Irene.

Myr. Herre, et fornemme ungt Fruentimmer fors-
 langer at tale med dig paa Irenes vegne.

Tam. Lad hende komme og see I Asterias Ansigt
 mit Hiertes Skiebne, og min Undskyldning.

D 2

Ire.

Ire. (La schiava affisa, e la Regina in piedi!)
Signor, di Trabifonda
L'erede a te - - -

Tam. Non t' inoltrar. M' è noto
Ciò che deve sperar la grande erede.

Ire. Se non ha le tue nozze, altro non chiede.

Ast. Al maggior de' Monarchi
(s' alza da sedere.)

Inchina Asteria il suo voler, e umile
Stende la destra al vincitor del mondo.

Mir. (Spera mio cor.)

Ire. Eh Tamerlan, t' arresta:

Quella tua man prima è dovuta a Irene.
E tu Donna superba,
Sappi, che il Soglio, a cui ti porti, è pria
Dovuto a un' altra. Temi
D' un empio donator l' ingiusto dono.

Tam. Che più direbbe Irene?

Ire. (E Irene io sono.)

Tam. Assai, donna, dicesti - - -

Ire. Ah se Irene non stringe la tua mano,
Ritornerà qual viene.

Tam. Fà che mi spiaccia Asteria, e sposo Irene.
(ad Asteria.)

Cara, se ancor sdegnosa
Tu mi piacesti assai;
Or che mi sei pietosa,
Nò, non potrò giammai
Lasciarti, oh Dio, d' amar.

Ire. [Slavindet sidder her, og Dronningen maae staae.] Herre, Arve-Prinzessen af Trabizund til dig " " "

Tam. Tael ey viidere. Det er mig bekiendt hvad denne store Arving kand vente sig.

Ire. Hvis hun ey bliver din Bruud, saa forslanger hun intet andet.

Ast. Asteria bøyer sin Billie for den Største af
(hun staaer op.)
alle Monarker, og ydmyg rækker sin høyre Haand til Verdens Overvindere.

Myr. [Griff haab mit Hierte.]

Ire. Hør Camerlan, holdt: Denne din Haand hør først Irene til. Og du hovmodige Fruentimmer maae viide, at den Throne som han fører dig paa, er forhen given en anden. Frygt dig for en ugudelig Giveres uretsfærdige Gave.

Tam. Hvad kunde Irene vel sige meere?

Ire. [Og jeg er Irene.]

Tam. Fruentimmer, du har talt nok " " "

Ire. Ja hvis Irene ey faaer din høyre Haand, saa vender hun tilbage som hun kom.

Tam. Gjør det at Asteria kan mishage mig, saa egter jeg Irene.

Allerkiereste, du behagede mig meget endog da du var forbittred paa mig, nu du har Medlidenhed med mig O Guder! ney nu kunde jeg aldrig lade af at elske dig.

Nel volto del mio bene,
 Se fissa un guardo Irene,
 Pur mi saprà scusar.

(parte)

Scena V.

Asteria, Irene, Mirteno.

Ast. Odimi, qual tu sia, che a prò d' Irene
 Tanto dicesti - - -

Ire. Anche insultar vorrai - - -

Ast. Conosci prima il cor d' Asteria, e apprendi,
 Ch' io non bramo regnar.

Ire. Ma non può Irene
 Su quel Trono salir; se tu v' ascendi.

Ast. Vanne tu dunque, e dille pur che venga,
 E se la sua fortuna,
 Quand' io dispiaccia al Tamerlan, risorge,
 Non ad altra la man, che a Irene ei porge,
 (parte.)

Scena VI.

Irene, Mirteno.

Ire. Gran cose espone Asteria,

Mir. E troppo grandi,
 O mia Regina, e intanto - - -

Ire. Intanto io spero;
 E ogn' arte adoprerò, per far, che mio
 Sia chi adoro, a dispetto

della

Der som Irene engang saa min Skat ret
i Ansigtet, saa skulde hun vist und-
skyldte mig.

(gaaer.)

Femte Scene.

Asteria, Irene, og Myrtenus.

Ast. Hør mig, hvem du er, som har talt saa me-
get paa Irenes Beste " " "

Ire. Vil du vel og bespotte " " "

Ast. Kiend først Asteria's Hierte, og viid at jeg en
forlanger at regiere.

Ire. Men Irene kan jo dog en betræde den Thro-
ne, naar du er steegen paa den.

Ast. Gaa du alligevel, og siig hende kuns at hun
kommer, og hvis at hendes Lykke kan op-
vogne, ved det at jeg kan mishage Tamerlan,
saa giver han vist sin Haand til ingen anden
end Irene.

(gaaer.)

Siette Scene.

Irene og Myrtenus.

Ire. Asteria udelader sig med store Ting.

Myr. Ja alt for store. Imidlertid min Dron-
ning " " "

Ire. Imidlertid haaber jeg. Og jeg skal bruge ald
Kunst for at mage det saa, at den, som jeg
tilbeder, skal til Trods for den fortørnede, ubil-
lige,

della forte sdegnata, empia, e severa.
Fà lo stesso ancor tu, Mirteno, e spera.

Peni tu per un' ingrata;
Un ingrato adoro anch' io:
E' il tuo fato eguale al mio;
E nemico ad ambi amor.

Ma s' io nacqui sventurata,
Se per te non v' è speranza,
Sia compagna la costanza,
Come è simile il dolor.

(parte.)

Scena VII.

Mirteno, poi Bajazet.

Mir. E puoi sperar' mio core,
Che ascolti i tuoi sospiri
Sì orgogliosa beltà!

Baj. Dov' è mia Figlia?

Mir. Or or farà sul trono

Baj. In sù qual Trono?

Mir. Sù quel di Tamerlano,

Baj. Oh indegna! Io fremo
Seguiamla; o Prence; e s' io la miro in Trono,
O vuò che scenda, o Bajazet non sono.

A' suoi piedi Padre esangue
La superba mi vedrà.

Se

lige, og haarde Skiebne, høre mig til. Gior du og det samme, Myrtene, og haab.

Du bekymrer dig over en utaknemmelig, jeg tilbeder ogsaa en utaknemmelig: Du har samme Skiebne, som jeg; Kierlighed er vores Fiende.

Men efterdi jeg er fød ulykkelig, og der en heller er noget Haab for dig, saa lad os begge være lige standhaftige, siden vi har lige stor Sorg og Bekymring.

(gaaer.)

Syvende Scene.

Myrtenus og Bajazet.

Myr. Og kand du vel, mit Hierte haabe, at en saa stormodig Skionhed, skulde vilde høre dine forliebte Suk!

Baj. Hvor er min Daatter?

Myr. Nu er hun nok paa Thronen.

Baj. Paa hvilken Throne?

Myr. Paa Tamerlans.

Baj. O Uværdige! Jeg brister af Harm. Prins, lad os følge efter hende; og hvis jeg seer hende paa Thronen, saa skal hun enten gaae need igien, eller jeg er en Bajazet.

Den Overmodige skal see mig, som er hendes Fader, død for hendes Fødder.

D 5

Hvis

Se non ha

Del mio sdegno, e del mio sangue
O timore, o almen pietà.

Scena VIII.

*Sala Reggia con Trono, che introduce a varj
Appartamenti.*

Tamerlano, Asteria, poi Bajazet, e Andronico.

Tam. Asteria, eccoti al Soglio. E' sì deforme,
Qual lo fingeva Bajazet? Che dici?

Ast. Nò, (Perche bello il fà la mia vendetta.)
Signor, già il tuo voler si fa mia legge.

Tam. Al Soglio dunque, o Bella

Ast. Andiamo sì. (ma poi la morte aspetta.)

Baj. Dove, Asteria?

Tam. E tu. dove, o Bajazette?

Baj. Ad arrestar colei.

Tam. Tant' osi prigionier?

Baj. Le mie catene
La libertà m' han tolto,
Ma non già la ragion, ch' ho sù mia Figlia.

Tam. Favella, Asteria, e fà, ch' ei taccia, o parta.

Ast. Padre, sì, vado al Trono, e il soffri il pace,
(Il resto l' hò nel core, e il labbro tace.)

Baj. Ch' io il miri, e il soffra in pace;
Perfida, indegna figlia!

Tam.

Hvis hun ey frygter for min Brede, eller
i det ringeste har Medynk med mit
Blods Udgydelse.

Attende Scene.

En Kongelig Sal med Throne, som vender ind til
andre Gemakker.

Tamerlan, Asteria, derefter Bajazet, og
Andronicus.

Tam. Asteria, see nu er du paa Thronen. Er
den saa græffelig som Bajazet har forestilt dig
den? hvad siger du?

Ast. Nej. [Fordi min Hævn vil giøre den endnu
smukkere.] Herre, din Billie bliver mig en Lov.

Tam.. Gaae da paa Thronen, min Deylige.

Ast. Ja lad os gaae. [Men du kand vente dig
Døden.]

Baj. Hvorhen Asteria?

Tam. Og hvor skal du hen, Bajazet?

Baj. Jeg vil holde hende tilbage.

Tam. For du som Fange være saa dristig?

Baj. Mine Lænker har betaget mig min Frihed,
men ey den Ket jeg har ober mine Daatter.

Tam. Tael du Asteria, og lad ham enten gaae,
eller tie.

Ast. Ja Fader, jeg gaaer paa Thronen, vær til-
freds dermed. (Det øvrige har jeg i Hiertet,
men Munden tier.)

Baj. Skal jeg see det, og være tilfreds dermed;
Troeløse, uværdige Daatter!

Tam.

- Tam.* Olà, fi raccia:
 Stanco son di tue furie,
 E se il volto d' Asteria
 Non arrestasse il colpo,
 Ne porterebbe il capo tuo la pena.
- Baj.* Eccolo. Via, che tardi? Indarno spero
 Altrimenti placarmi.
- Ast.* (Il cimento è funesto, o raccia, o parli.)
- Tam.* Ti vuò avvilito almen se non placato.
 Olà, pieghisi a terra
 Il superbo Ottomano;
 E quell' ardito capo
 Mi ferva di sgabello a gir sul Trono.

*(si avvicinano le guardie per piegar
 a terra Bajazet, che da se stesso
 si getta a terra.)*

- Baj.* Non mi s' accosti alcuno. Eccomi io stesso
 Proteso a terra. Ascendi, ascendi, iniquo.
 Venga pur teo Asteria;
 E con crudele, ed inaudito esempio
 Oggi si veda al Soglio del nemico
 Sul capo al Genitor passar la Figlia.
*(Tamerlano prende per mano Asteria, e vuole
 strascinarla al Trono, col farla pas-
 sare sopra il capo di Bajazet.)*

Tam. Andiamo, Asteria.

- Ast.* Ah mio Signor, ti sieguro;
 Ma il Genitor' è quel, ch' il passo ingombra.
 Teo verrò, se quel sentier si sgombra.

Tam. Sorgi.

- Baj.* Nò; poichè ingombro
 Alla superba almen le vie del Trono.

Tam.

Tam. Jeg befaler dig at tie stille: Jeg er fied af din Fremfusendhed. Og hvis Asteria Deyshighed en forhindrede min Brede, saa vilde dit Hoved sole Straffen derfor.

Baj. Her er det. Hurtig, hvi bier du? Du haaber forgieves at tilfredsstille mig paa anden Maade.

Ast. [Jeg er i Rniibe enten jeg tier, eller jeg taler.]

Tam. Jeg vil underkue dig i det ringeste, om jeg en kan stille dig tilfreds. Jeg befaler, at man skal nedboye denne opblæste Tyrk til Jorden, og at det dumdriftige Hoved, skal tiene mig til Skammel naar jeg stiger paa Thronen.

(Baaten nærmer sig for at boye Bajazet til Jorden, men han kaster sig selv ned.)

Baj. Ingen maae komme mig nær. Her er jeg selv nedkasted paa Jorden. Stiig op, stiiig op, du uretsfærdige. Lad Asteria kuns kommen med dig; at man i Dag kand see, det gruesomme og uhørte Exempel, at en Daatter er over hendes Faders Hoved steeget paa en Fiendes Throne.

(Lamerlan tager Asteria ved Haanden, og vil med Magt føre hende paa Thronen, ved at vilde lade hende gaae over Bajazets Hoved:)

Tam. Kom da Asteria.

Ast. Ach min Herre, jeg følger med dig; Men min Fader er jo i Beyen og forhindrer mig. Jeg vil følge med dig, naar Beyen bliver ryddelig.

Tam. Staae op.

Baj. Nej; fordi jeg dog i det ringeste ligger i Beyen, og forhindrer hende, den Stolte, Beyen til Thronen.

Tam.

Tam. Sorgi, ti dico. Olà.

(due Gaardie alzano Bajazet.)

Baj. Perverse! Stelle!

Tam. Vien meco in onta al tuo malnato orgoglio.

(Mentre Asteria vien condotta da Tamerlano sul trono. si volta a Bajazet, e di poi ad Andronico dicendo piano.)

Ast. Padre, perdon. Saprai qual vado al foglio.
Andronico, e tu taci?

And. Compisci il tuo trionfo, infida amante.
Ed è tua Figlia quella?

Baj. Deh rivolgiamo attrove,
Andronico, le ciglia;
Colei di Bajazet, nò, non è Figlia.

(Volge le spalle al Trono.)

Scena IX.

Irene, e detti.

Ire. Che veggio! E tu sei quella,
Che di regnar non brama,
E che saprai spiacere al Tamerlano?

Ast. (Il rimprovero suo non esce in vano.)

Tam. Ancor l'ardita è qui? Ma dov' è Irene?

Ire. Irene non verrà, se pria non fia
Sgombro il suo Trono.

Tam. Fà che Asteria discenda, e Irene è mia.

Ire. Io far scendere Asteria?

Principi, Ah chi di voi mi presta il braccio?

Ma

Tam. Staae op, siger jeg dig. Jeg befaler det.

(to af Bagten renser Bajazet op.)

Baj. O urimelige Skiebne!

Tam. Kom med mig, til Trods for hans grove Stolthed.

(Imidlertid at Asteria bliver fulgt paa Thronen af Tamerlan, vender hun sig til Bajazet, og derefter til Andronicum sigende sagte.)

Ast. Forlad mig Fader. Du skal faae at viide med hvad Hierte jeg gaaer til Thronen. Andronice, tier du stille?

And. Guldsør din Triumph, Troeløse Elskerinde. Og er hun din Daatter?

Baj. Ach Andronice, lader os vende vores Dyne andensteds hen; Ney, ney hun er ey Bajazets Daatter.

(vender Ryggen til Thronen.)

Niende Scene.

Irene og de forrige.

Ire. Hvad seer jeg! Og er du den som ey forlangede at regiere og som vilde mishage Tamerlan?

Ast. (Hendes Bebreydelse skal ey blive giort mig forgieves.)

Tam. Er hun her endnu, denne Dumdriftige? Men hvor er Irene?

Ire. Irene kommer ikke, hvis hendes Throne ey først bliver ryddelig.

Tam. See du kan faae Asteria til at stige need, saa tager jeg Irene.

Ire. Skal jeg faae Asteria til at gaae need? Prinsjer, ach hvem af eder vil hielppe mig? Men
Irens

Ma verrà Irene; e tu superba aspetta
La tradita Regina, in campo armata,
Per far contro di te la sua vendetta.

(vuol partire, e vien richiamata da Bajazet.)

Baj. Fermati: O non son Padre,
O scenderà mia Figlia.
Odi, Perfida; e tu fiero nemico,

(a Tamerlano.)

Lascia, ch' io parli, e poi fà pur ch' io mora,
Asteria, che per Figlia
Non ti ravviso più: dimmi, sei quella
Tu del Sangue Ottoman? Perfida, menti;
Or conosco il tuo cor. Senti; ti resta
Fra tuoi delitti, ancora
L'ultimo ad eseguir che tardi! Omai
Tuo comando primier sia la mia morte;
Padre, o nemico a te la chiedo; ascolta:
Mi si neghi, o si dia, voglio morire:
M' udisti favellar l' ultima volta.

(vuol partir disperato.)

Ast. Padre, ferma.

(si leva per scendere.)

Tam. Che fai?

Ast. E' mio Padre, che parla.

Tam. Io son tuo Sposo.

Ast. Non ancora; e di quà partir poss' io,
Ne v' è più il Padre, che il sentiero ingombri:

Ire.] a 2. Scende Asteria dal Trono!

And.]

Ast. Eccomi scesa.

Tam.

Trene skal komme; og du Overmodige kand vente dig, at den forraadte Dronning skal, bevæbnet i Feldten skaffe sig Hævn over dig.

(Trene vil gaa, men bliver kaldet tilbage af Bajazet.)

Baj. Wie: Enten er jeg en Fader; eller og skal min Daatter stige need. Hør du Troeløse; og du grumme Fiende,

(til Tamerlan.)

lad mig først tale, og siden kand du lade mig dræbe. Hør du Asteria (thi for min Daatter erkjender jeg dig en længere) siig mig, er du af det Ottomanniske Blod? Troeløse, du lyver; Nu kiender jeg dit Hierte. Du har endnu den sidste af dine Misgierninger tilbage at fuldføre. Hvi tøver du! Lad nu din første Befalning blive min Død; baade som din Fader, og som din Fiende beder jeg dig derom; Og hør: du maa nægte eller give mig den, saa vil jeg døe: Du har hørt mig tale den sidste gang.

(han vil gaa bort fortviiblet.)

Ast. Fader, wie.

(hun reyser sig for at stige ned.)

Tam. Hvad gjør du?

Ast. Det er min Fader som taler.

Tam. Jeg er din Brudgom.

Ast. Endnu ikke; og jeg kan gaae herfra, thi nu ligger min Fader mig en meere i Vejen.

Tre. }
And. } Hvad! Gaaer Asteria ned af Tronen!

Ast. Nu er jeg nedsteegen.

E

Tam.

Tam. Ah infida! A' vostri ceppi
Andate; o Superbi.

(Si leva in piedi.)

Baj. Andiam.

Ast. Udite,

Padre, Andronico, e tu d' Irene amica,
Io presso voi d' ambizion son rea,
Di sangue offeso, e di tradita fede;
Or perchè alfin s' intenda,
Quale al Soglio n' andai, qual ne ritorno,
Mirate Asteria, e più d' ogni altro ancora
Fissa in me gli occhi, o Tamerlano, e mira:

*(Mostra uno stile, e lo posa sugli scalini
del Trono.)*

Quest' era il primo destinato amplesso,
Ch' io portava al mio Sposo; Or ti sia noto,
Qual era il tuo destin, quale il mio voto.

Ire. Gran donna!

Baj. Oh illustre Figlia!

And. Oh cor costante!

(Tamerlano scende furioso dal Trono.)

Tam. Sdegni d' amante, e di Monarca offeso,
Accendetemi il core.

Asteria, e Bajazet tornino a ceppi.

Io vuò punir con cento pene, e cento

Nel Padre, e nella Figlia il tradimento.

Tam. Ach Froløse! gaar hen i eders Lænker igien,
 I Hofmodige.

(Han staaer op.)

Baj. Lad os gaae.

Ast. Hører mig, Fader, Andronice, og du Trenes
 Beninde, for eder kan jeg agtes skyldig i have
 været Regiereshg, at have fortørnet mit eget
 Blod, og at have brudt mit givne Egteskabs-
 Lofte; Nu paa det man endeligen skal kunde
 begribe, med hvad Sind jeg steg paa Tros-
 nen, og hvorledes jeg nedstiger af den, saa seer
 paa Asteria, og du Tamerlan, kast du, i sær
 frem for nogen anden, dine Dyne paa mig,
 og see:

(Hun viiser en Dolk, og sætter den paa
 Erappen til Tronen)

Dette var det første Favnetag som jeg havde
 sat mig fore at byde min Brudgom; Nu kast
 du viide, hvorledes din Skiebne, og min Kiær-
 lighed var.

Tre. Hvilket ædelmodig Fruentimmer!

Baj. O Høypriiselige Daatter!

And. O hvilket bestandigt Hierte!

(Tamerlan gaaer forbittet ned af Tronen.)

Tam. Mit Hierte maa forbitte sig over det de for-
 tørner mig som eskere, og som Mohark. Lad
 Asteria og Bajazet igien komme i Fængsel.
 Jeg skal, med utallige Piinsler, straffe dette
 Forræderie baade paa Faderen og Daatteren.

Entro il tuo sangue, o Barbaro,
 Nelle tue vene, o perfida,
 Il giusto mio furore
 Tutto si sazierà.

Dalle tue sparse viscere,
 Dalle tue membra lacere,
 La sua vendetta il core,
 E la sua calma avrà.

(parte.)

Scena X.

Asteria, Bajazet, Irene, e Andronico.

Ast. Padre dimmi; Son più l' indegna Figlia?

Baj. Nò, che dentro il mio seno.
 Nascer per te l' amor, di nuovo io sento,
 E mi rende il tuo sdegno appien contento.

Ast. Amica; Son quella superba donna?

Ire. Nò, che uscì dal mio petto
 Al lume di tua fede il mio sospetto.

Degna sei di miglior sorte:
 Ben a torto ti condanna
 Empio Fato a sospirar.

(parte.)

Sc-

I dit Blod, du Barbar, og i dine Aarer,
du Troeløse, skal min retmæssige
Forbittrelse tilfredsstille sig.

Mit Hierte, skal faa sin Hævn, ved at
lade dine indvolde udribe og adsvre-
de, og det skal faae sin Roelighed,
ved at lade dig slide led fra led.

(gaaer.)

Tiende Scene.

Asteria, Bajazet, Andronicus og Irene.

Ast. Fader, sig mig; er jeg nu længere den uvær-
dige Daatter?

Baj. Nej, thi jeg føler i mit Hierte, at min Kier-
lighed for dig paa nye igien opvagner, og din
Foragt og Brede mod Tyrannen gjør mig
gandske fornøjet.

(Bajazet gaaer.)

Ast. Veninde; Er jeg vel det hovmodige Fruen-
timmer?

Ire. Nej ald min Mistanke er forsbunden, ved
at see din Reedelighed.

Du er en bedre Lykke værd: Den uret-
færdige Skiebne har Uret I at for-
domme dig til at sukke.

(gaaer.)

Scena XI.

*Asteria, e Andronico.**Ast.* Andronico, son più l' amante infida?*And.* Nò, che la tua bell' alma
Affai più ch' io non merto, è forte, e fida.

Vedo, che m' ami, e vedo,
 Quanto fedel tu sei;
 Ma, oh Dio, che non vorrei
 Un tanto amor da te.

Strano destino è il mio,
 Che mentre t' amo, o cara,
 La pena mia più amara
 Sia la tua bella fè.

(parte.)

Scena XII.

Asteria sola.

Spento è l' amor nel Tamerlano. Ma ancora
 Vendicata non sono,
 Se con la di lui morte
 Il caro Padre non ripongo in Trono,
 Omai l' empio s' uccida,
 S' atterri, e si divida
 Dalla più iniqua salma
 La tiranna, e perversa orribil alma.

Ma

Elleste Scene.

Asteria og Andronicus.

Ast. Andronice, er jeg endnu den utroe Elskerinde?

And. Nej, din ædelmodige Siæl, er meget stands-
hastigere, og oprigtigere, end jeg fortjener det.

Jeg seer at du elsker mig, og jeg seer
hvor bestandig og troe du er mig,
men, o Gud! Jeg vilde ey at du
skulde elske mig saa høyt.

Min Skiebne er forunderlig, deri, at,
imens jeg elsker dig, Allerkiere-
ste, saa er din bestandige Kierlig-
hed mig, til den bitterste Sorg og
Bedrøvelse.

(gaaer.)

Tolvte Scene.

Asteria allene.

Kierligheden er nu udslukt i Tamerlan. Men jeg
har ey endnu hævet mig, hvis jeg ey ved
hans Død sætter min Kiere Fader igien paa
Tronen. Den Uretsfærdige maae døe, ihvor-
ledes det gaar, og hans tyranniske, og urets-
færdige græffelige Siæl maa skilles fra det al-
lerstammeligste Legeme. Men, o Gud! mig
fattes

Ma, oh Dei! mancano i mezzi alla grand' opra,
 E in mezzo a tante pene
 Manca il consiglio ancor, Manca la speme.

Son qual guerriero audace,
 Cui la sonora tromba
 Già chiama alla vendetta;
 E solo in campo aspetta,
 La Morte minacciar.

Ma a fronte del periglio,
 Benchè l'ardir non manchi,
 Prender non sà consiglio,
 E chiaro all' ora ei scorge,
 Che nulla può sperar.

Fine dell' Atto Secondo.

fattes Hielp til dette store foretagende, jeg er omringet af saa megen Sorg og Bedrovelse, jeg har ingen som raader mig, jeg misrivaler. Jeg er, som en forvoven Krigsmand, som den lydende Trompet har fremraabt til Hævn, og som alle ne bier paa Marken, for at true og skrælle Doden.

Men skøndt ham ey fattes Driftighed til at gaae Faren under Dyne, veed han dog ey, naar den bliver ham overlegen, hvad han skal gribe til, og seer da klarligen at der intet Haab er for ham om Redning.

(gaær.)

Ende paa den anden Act.

Atto Terzo.

Scena I.

Sottterranei, ove sono ristretti Bajazet, ed Asteria.

Bajazet, Asteria.

Baj. **L'**ingiusto empio Tiranno
Vivo ancora mi vuol per suo trionfo.
Per fatto suo m' ha tolto
Sino il poter morir; ma spera in vano,
Ch' io viva ancor. Già la mia morte ho in mano.

Ast. E come, o Genitor?

Baj. Questo è veleno.

Ast. Ah Padre, ho core anch' io
Per imitarti, e chiedo
Parte a te di quel tofco.

Baj. Ah sangue mio,
Ti riconosco. Ecco il velen. Mia Figlia,
*(da porzione del Veleno
ad Asteria.)*

Dalle catene esciamo omai. Non altro
Attendo più, che l' esito fatale
D' un' impresa, che tenta il Duce Orcamo.
Al primo infausto avviso
Bevo il succo letal: In van si crede
Tenerci un fier destino i ferri al piede.

Non

Tredie Act.

Første Scene.

Kiøber under Jorden, hvori Bajazet og Asteria
sidder fangne.

Bajazet og Asteria.

Baj. Den uretfærdige ugudelige Tyran, vil at jeg
skal leve for at føre mig om i Triumph.
Hans Stolthed har betaget mig al Ting lige
indtil Døden; men han haaber forgiæves at jeg
lever længere; thi jeg har allerede min Død i
Hænderne.

Ast. Og hvorledes, min Fader?

Baj. Dette er forgift.

Ast. Ach Fader, jeg har og Hierte til at træde i dit
Godspor, og forlanger af dig en Deel af denne
Gift.

Baj. Ach jeg kiender dig igien for at være af mit
Blod. Der er giften, min Daatter.

(han giver en Deel af Giften
til Asteria.)

Lad os engang komme af disse Lænker. Nu
venter jeg ey paa andet end det uforbiegienges
lige Udfald paa Plutonis foretagende med
mig. Ved det første ulykkelige Nytt jeg hø-
rer, drikker jeg denne dødelige Saft: Den
grumme Skiebne tænker forgiæves at holde
vores Fodder i Lænker.

Et

Non ha terror il forte
 Stanco di tante pene,
 Quando d' horror, d' affanno
 Manca con il morir.

Andar incontro a morte
 Può con ardir, e Speme,
 Che termina ogni danno,
 Che cessa ogni martir.

(parte.)

Scena II.

Tamerlano, Andronico, ed Asteria.

Tam. Purchè Asteria si plachi, io tutto oblio.
 E tu ancor temi di parlarle in vano?
 Poss' io sperar questo favor?

And. Lo puoi.
 Vieni: Voglio esser grato a' doni tuoi.

Ast. (Vile! E s' arrese,)

And. Asteria.

Ast. Infido!

And. Lascia,
 Ch' io pria ti parli, e poi mi guarda irata.
 Il Tamerlan vuol teco pace; oblia
 Le sue offese, i suoi sdegni, e torna ancora
 A chieder le tue nozze.
 Tanto espongo per lui; ma ti rammento,
 Che il tuo fedel' amante ancora io sono.

Tam

Et behiertet Menniske, som er kied af mange Glændigheder, frygter ey for Døden, thi ved den ophører hans Angest og Bekymring.

Han kan med Driftighed og Haab gaae den i Mode, thi den gjør Ende paa ald hans Ulykke, og kommer alle Piinsler til at ophøre.

(gaaer.)

Anden Scene.

Tamerlan, Andronicus, og Asteria.

Tam. Naar kuns Asteria vil lade sig tilfredsstillte, saa vil jeg glemme al Ting. Frygter du endnu at det bliver forgieves at du taler til hende? og kand jeg vente at du vil have denne Godhed for mig?

And. Jo gierne, kom: jeg vil være taknemmelig for dine Gaver.

Ast. (Den neederdrægtige! nu har han overgivet sig!)

And. Asteria.

Ast. Troeløse.

And. Lad mig dog først tale med dig, og see siden vreedt til mig. Tamerlan vil forlige sig med dig; han glemmer sin Fortørnelse og Breede, og kommer igien for at forlange dig til Egte. Det er hvad jeg har at sige dig paa hans vegne; men jeg erindrer dig desuden, at jeg endnu er din Troe og oprigtige Elskere.

Tam.

Tam. Qual favellar!

Ast. Ah Prence

Taci, non dir d' amarmi or, che t' ascolta
 Sì possente rival.

And. Ma non temuto.

Rifiuto Irene, e cento
 Regni con lei. L' Impero mio raccolto
 Tutto stà nel tuo cor, stà nel tuo volto.

Tam. Principe ancor non basta, e il soffro? or senti:
 Sì tronchi il capo a Bajazet, e Asteria
 Allo Schiavo più vil sia fatta Sposa.

Ast. Ah mio Signor - - -

(s' inginocchia.)

Scena III.

Bajazet, e detti.

Baj. Al piè del mio nemico
 Mia Figlia? Ah forgi. E tu potesti, o vile,
 Soffrir, che a te prostrata
 Una donna regal mercede implori?

Tam. Ma si scuota una volta
 Questa pietà, ch' è stupidizza. Asteria
 Venga all' onor delle mie mense, e seco
 Venga il Padre, e l' amante.
 L' uno, e l' altro vedrà qual poi riserba
 Vendetta il Tamerlan per la superba.

Soffrir

Tam. Hvilken Tale!

Ast. Ach Prinz, tie stille, og' siig ey at du elsker mig, nu da en saa mægtig Medbeylere hører hvad du siger.

And. Men jeg er ey bange for ham. Thi naer jeg maatte faa dig, saa vilde jeg forskyde hundrede som Irene, og hundrede Kiiger med hende; mit Kiige som jeg onsker mig, er allene dit Hierte, og dit deylige Ansigt.

Tam. Prinz, har du endnu meere at sige? Skal jeg liide det? Mey Her: Bajazet skal Hals hugges, og Asteria skal giftes med den aller ringeste og gemeeneste Slave.

Ast. Ach min Herre " " "
(hun falder paa Knæ.)

Tredie Scene.

Bajazet, og de forrige.

Baj. Hvad? Ligger min Daatter for min Fiendes Fodder? Ach staae dog op. Og kand, du lumpne Siæl, taale at en Prinzesse ligger paa Knæ for dig, og beeder dig om Naade?

Tam. Men jeg faaer dog tilfsdft engang at sætte min Medsynk til Giide, thi den bliver til en Saabelighed. Asteria skal komme og varte op ved mit Taffel, og med hende skal og hendes Fader og Beylere komme. Saa skal de faae at see hvad Hævn Tamerlan vil tage over dette opblæste Fruentimmer.

Jeg

Soffrir più non voglio
 L'ardire, l'orgoglio;
 Son tutto furore,
 Avvampo di sdegno;
 Per te più d'amore
 Nò, nò, non respiro;
 Ma fremo. e m'adiro,
 Mi vuol vendicar.

Ti voglio negletta.

(ad Asteria.)

Ti voglio avvilito.

(a Bajazet.)

E tu l'ira aspetta

(ad Andronico.)

D'un Prence tradito

Ben giusta provar.

(parte.)

Scena VI.

Bajazet, Asteria, e Andronico.

Baj. Figlia, con atto vil tutta perdesti
 Del passato vigor la lode, e il merito.

And. Sì minacciò la vostra testa.

Ast. D'un servo vil mi fù prescritto il nodo.

Baj.

Jeg vil en længere liide denne Dumdri-
stige Hovmod; Jeg er forbittred,
og optændt af Brede; Ney, ney,
jeg elsker dig en længere; Jeg maa
fnyse af Harmen, og jeg vil hævne
mig.

Jeg vil foragte dig.

(til Asteria.)

Dig vil jeg underkue.

(til Bajazet.)

Og du kand vente dig at

(til Andronicum.

komme til at føle en Regents ret-
mæssige Brede, for det du har
bedraget ham.

Fjerde Scene.

Bajazet, Asteria, og Andronicus.

Baj. Daatter ved den needrige Gierning tabte du
ald Noes og Fortieneste for din forrige Mo-
dighed.

And. Han truede jo at du skulde miste dit Hoved.

Ast. Og han befalede at jeg skulde gistes med en ge-
meen Slave.

§

Baj.

Baj. Non hai come sottrarti? Ben m' intendi.
Andiam, Principe, Figlia; ei frema in vano;
La costanza, i dispreggi
Sono l' armi da usar contro il Tiranno.

Ast. E' ver, mio Genitor, vedrai fra poco,
Se nella Figlia tua
Il gran nome Ottoman fia che abbia loco.

Padre - - - Mio Prence, - - - addio

Il sangue tuò son io;
(a Bajazet.)

M' avrai seguace ancor.

Mio bene, in questo addio
(ad Andronico.)

Ti fido il genitor.

Ah proteggete, o Dei!

La mia costanza.

Ciò che il mio cor già trama,
(ad Andronico.)

Ah non lo posso dir.

Ben mio, deggio morir;

Non v' è speranza,

(parte.)

Sce-

Baj. Har du ikke det, hvorved du fandt undgaa ham? Du forstaar mig jo vel? Lader os gaae, Prins, min Daatter; Lad ham harme sig forgieves; Standhaftighed, og Foragt ere de Vaaben, som vi maa bruge imod denne Tyran.

Ast. Det er sandt, min Fader; du skal og indent faae Øjeblik see, om din Daatter, forties ner at bære Navn af den store Ottomanniske Slegt.

Fader = = = **Min Prins,** = = = **Farvel.**
Jeg er dit Riød og Blod;

(til Bajazet.)

Du skal og endnu have mig til Følgeskab. Min Skat, i dette Farvel

(til Andronicum.)

anbetroer jeg dig min Fader. O Guder! hielper, mig til at være standhaftig.

Det som mit Hierte nu overlegger,

(til Andronicum.)

ach det fandt jeg ey siige. Min Skat, jeg maa døe; Der er ingen Haab for mig.

(gaaer.)

Scena V.

Bajazet, Andronico.

Baj. Seguiamola, e vedrete,
 Se ne' cimanti fuoi
 Il cor di Bajazet basta anche a voi.

(parte.)

And. Sì, sì, qual or fia d' uopo, io per te fola
 Deggio, Asteria, morir, e morir voglio,
 Ma non senza vendetta. Ai Greci miei
 Di sdegno armando il cor, saprò sprezzato
 Portar sù questo Regno, e guerra e morte;
 Tingerò le odiate, empie contrade
 Coll' ostil fangue, e intorno
 Ove manchin le spade,
 Spargerò il foco a funestar il giorno;
 Ovunque andrò, verrà l' orror, e il pianto.
 E per punir un infedel regnante,
 Sarò nel mio furor sempre costante.

Che fiero tormento

Mi lacera il core,
 La Sposa in periglio
 Mi colma d' orrore;
 E pena sì accerba
 La morte mi dà.

Per

Femte Scene.

Bajazet, og Andronicus.

Baj. Lader os følge efter hende; og J skal see at Bajazets Hierte skal i sine Ulykker være dristig nok til at tale baade for sig og for eder.
(gaaer.)

And. Jo, jo; Nu er Nøden her, jeg skal døe for dig, Asteria, og jeg vil døe, men ey uden at hævne mig. Jeg skal ophidsse mine Grækers Hierter til Breede, og skiont han foragter mig, skal jeg føre Krigen og Døden ind i hans Riige; Jeg skal farve disse min Fienders Gader med hans Hadesfulde og ugudelige Blod, og overalt, hvor Sverdet ey kand komme, skal jeg lade Jldens Lue med sin røg fordunkle Dagens Lys; hvor jeg kommer, der skal Angest og Graad følge efter. Og for at straffe denne uretfærdige Regent, skal jeg altid blive bestandig i min Forbittrelse.

Hvilken haard Hierte-Græmmelse pinner mit Hierte: den Fare min Rie-
reste er udi overvælder mig med Angest; Og denne bittre Sorg dræber mig.

Per questa mia destra,
 Lo giuro ad amore,
 Quel fiero tiranno
 Con pena, ed affanno
 Al suolo cadrà.

(parte.)

Scena VI.

*Gran salone preparato per le mense di Tamerlano illuminato,
 da cui si passa a varj Appartamenti.*

Irene, e Mirteno.

Ire. Contro il Tartaro in van tu mi favelli,

Mir. E un rifiuto d' Asteria ha da piacerti?

Ire. Lo Sposo a me sì caro

Or non è più infedel. Vuò che mia gloria

Sia il perdonarli, e quanto

Fù di sua infedeltà grave il delitto,

Tanto maggior sia di mia fede il vanto.

Vorresti esser contento,

Povero amante core;

E pure, oh Dio! ti sento,

Che pace ancor non hai.

Dite, che cosa è mai,

Dite, che mai sarà?

Un

Jeg sværger Kierligheds Gud det til, ved
denne min høyre Haand, at denne
græffelig Tyran skal med Angst,
og Forvirring falde for samme til
Jorden.

(gaaer.)

Siette Scene.

En stor Sal tilberedet til Tamerlaus Taffel, og illumineret;
af hvilken man gaaer ind i andre Gemakker.

Irene, og Myrtenus.

Ire. Du taler forgieves ilde om Tartaren til mig.

Myr. Har du da Lyst til den som Asteria har
forskudt?

Ire. Min allerkiereste Brudgom, er mig nu en
længere utroe: Jeg vil giøre mig en Ære af
at tilgive ham, og saa meget stor som hans
Forseelse var i Utroeskab til mig, saa meget
større bliver min Roes for min bestandige
Kierlighed til ham.

Mit arme forelskede Hierte, du vilde væ-
re fornøied; Men jeg fornemmer
dog, o Guder! At du en endnu har
Roe. Siger mig, hvad land det
vel være, siger, hvad skal her blive
af?

Un' ombra di timore

Appoco , appoco in seno

Il freddo suo veleno

Tutto spargendo v`a.

*(Irene , e Mirteno si ritirano
in disparte.)*

Scena VII.

*Tamerlano , Bajazet , ed Andronico ; e detti
in disparte.*

Tam. Eccoti , o Bajazet , tolto all' orrore
Del carcer tuo : Aferia venga , e intenda ,
Dal vincitor offeso il suo destino .
E tu Andronico , impara , e segui ancora
Ad essermi rival , ch' io ti perdono .

And. (O la difendo , o Andronico non sono.)

Scena VIII.

Aferia , e detti.

Ast. Eccomi . Che si chiede ?

Tam. Accostati , superba .
Bajazet ; che non volle

En inderlig Frygt udspreeder sin
kolde Gift, meere og meere i mit
Hierte.

(Grene og Mortenus gaace
affides bort.)

Syvende Scene.

Tamerlan, Bajazet, og Andronicus;
og de forrige affides.

Tam. See nu, Bajazet, nu er du ude af dit mørke
Fængsel: Lad Asteria komme og høre hendes
Skiøbne af en fortørnet Seyervindere. Og
du, Andronice, viid, at du kand kans blive
ved at være min Medbeylere, thi jeg tilgiver
dig det.

And. (Enten forsvarer jeg hende, eller og er jeg ikke
Andronicus.)

Attende Scene.

Asteria og de forrige.

Ast. Her er jeg; Hvad vil man mig?

Tam. Kom hid, du Stolte. Bajazet vilde ikke
have hans Datter paa min Trone nu kand

Il sangue suo sopra il mio trono, il miri
In servil ministero alla mia mensa.

Una tazza ad Asteria, e al basso impiego
Innanzi al suo Signor pieghi il ginocchio
Dell' orgoglio Ottoman l' unica crede.

(Tamerlano s'ieda a Mensa.)

And. Ah ingiusto!

Baj. Temerario!

Ast. Ah non temete:

Ho meco da schernirlo.

(Numi, che in cor voi m' ispirate il colpo,
Voi lo guidate.) Eccomi pronta all' opra.

(Asteria v' a prender
la Tazza.)

Baj. Che pensa Asteria?

And. Che risolve?

Tam. Or vedi,

Donde comincio ad avilirti, o fiero.

(a Bajazet.)

E di te a vendicarmi, o Prence altero.

(ad Andronico.)

Ast. (La forte almeno a questo colpo arrida.)

(getta nella Tazza il veleno, ed è
veduta da Irene, che v' a acco-
standosi alla mensa.)

Pren-

han faae hende at see at opbarte og tiene mig ved mit Taffel. Giv Asteria en Skaal, og lad hende bringe den til hendes Herre, og fald de paa Knæe for ham naar hun slyer ham den, hun som er den eneste Arving af den Otomanniske Stolthed.

And. Ach den Uretfærdige!

Baj. O du Uforfammede!

Ast. Ach frygter ey: Jeg har med mig, det som jeg fandt foragte ham med. (Guder, I som haver indgivet mig dette Anslag, hjælper mig at fuldbringe det.) Her er jeg færdig til hvad jeg skal gjøre.

(Asteria gaaer og tager begæret.)

Baj. Hvad har Asteria i Sinde?

And. Hvad mon hun vil gjøre?

Tam. See nu hvorved jeg begynder at foragte dig du Overmodige.

(til Bajazet.)

og at hævne mig over dig, du stolte Tyrste.

(til Andronicum.)

Ast. (I dette Anslag holder Skiebnen dog med mig.)

(hun kaster Gift i Bøgeret, og Irene seer det, som herpaa nærmer sig til Taffelet.)

Prendi, superbo, bevi,
E in questa tazza, che ti porge Asteria,
D'ambizion l'immenfa sete estingui.

(Nell'atto che, Tamerlano
prende la tazza per bere,
Irene l'arresta.)

Scena IX.

Irene, e detti.

Ire. Tamerlan ferma il forso.

Asteria s'alza in piedi.)

Tam. Ancora qui la temeraria?

Ire. Sappi,

Che nuota entro quel nappo

La morte tua; che Asteria

V'infuse occulta; un dono;

Che, se vien da sua man, certo è veleno.

Sappi che parla Irene, e Irene io sono.

Tam. Tu Irene? Ah mia regina! E tu sì audace?

(ad Asteria.)

Baj. Ah che mia Figlia, oh Dei!

Perduta ha la vendetta, e la difesa.

Tam

See der, du Hovmodige, drikk, og still din
ulæstfelige Vregierrigheds Tørst i dette Bæ-
gere, som Aferia rekfer dig.

(I det Tamerlan tager Bægeret
for at drikke, forhindrer Ire-
ne ham.)

Niende Scene.

Irene og de forrige.

Ire. Tamerlan, lad være at drikke.

Tam. Er endnu denne Dumdriftige her?

Ire. Du maa viide, at din Død svømmer i dette
Bægere; Aferia har uformærkt kast den
deri; thi en Gave som kommer fra Aferie
Haand, maa gandske vist være gift. Og du
maae viide at det er Irene som taler, og jeg
er Irene.

Tam. Du Irene? Ach min Dronning! Og du
saa forvorne?

(til Aferia.)

Haj. Ach, o Guder! min Daatter har nu mistet
baade sin Hævn, og sit Forsvar.

Tam.

Tam. Siedi, Irene. E tu, iniqua,
Il cui pallor già fece rea, che dici?

Ast. Eh bevi, Tamerlan. Vano sospetto
Fermar non dee su Reggio labbro il sorso,

Tam. Prima l' amante, e il Genitor ne beva,
E poi lo bevo anch' io.

Ast. (Legge crudel! Che si risolve Asteria?)
Il Padre mio! l' amante!
Ah per salvar entrambi io morirò sola.
Padre, questa è la morte,
Che mi desti in difesa: ecco l' accolgo,
E al mio nemico intrepida mi volgo.
Empio, questo è velen; n' andaro a vuoto
Per la seconda volta il colpo, e il voto.
Ma perchè al fallo mio la pena io devo,
A tuo dispetto, e alla mia morte io bevo.

And. Sconsigliata che renti?

(gerta di Mano ad Asteria
la Tazza.)

Baj. Incauto amante!

Ast. Ah stolto, e che pretendi!
Nel tormi a morte, al mio Tiran mi rendi,
(parte furiosa.)

Tam.

Tam. Sæt dig ned Irene. Og du skammelige, hvis bleege Ansigt vilste nok at du var en Misdæderiske, hvad siger du?

Ast. Ach drif kunns Camerlan. En ugrundet Frygt bør ey holde en Regent fra at drikke naar Bæggeret er for Munden.

Tam. Lad først din Kiereste, og siden din Fader drikke, saa drikker jeg og deraf.

Ast. (Gruesomme Befalning! Hvad skal Asteria nu gjøre?) Min Fader! min Kiereste! Ach jeg vil døe allene, for at frelse dem begge. Fader, dette er døden, som du gav mig, til at forsvare mig med: nu tager jeg imod den, og vender mig uforfærdet til min Fiende. Uretfærdige, dette er gift; og baade mit Anslag og mit Dnske er nu den anden Gang gaaet mig Glip. Men siden min Uforsigtighed er skyld i min Fortred, saa vil jeg drikke den til Trods for dig, at jeg kand døe.

And. Forvirrede, hvad har du i Sinde?

(Kaster Bæggeret af Asteria's Haand.)

Baj. Ubetænksomme Elskere!

Ast. Ach du Ubesindige, hvad tænker du! I det du betager mig at døe, saa giver du mig jo i min Tyrans Magt.

(hun gaaer forbittred bort.)

Tam.

Tam. Empia! Lo scempio suo
 (s' alza, e seco Irene.)
 Dall' infamia si cerchi; e Bajazette
 Ne fia lo spettator.

Baj. Tu fai, spietato,
 Che non mi fai timor; e ancor non fai,
 Qual fia lo scampo mio, ma lo saprai.
 (parte, ed Andronico vuol seguirlo.)

Scena X.

Tamerlano, Irene, ed Andronico.

Tam. Fermati, Prence. E questa
 La mia Sposa Real?

And. E' questa Irene.

Tam. Perchè celarti a me?

Ire. L' amor d' Asteria
 Mi suggerì l' inganno.

Tam. Or t' afficuro, o bella,
 Che il dispiacer d' averti offesa io sento;
 Più caro a te mi renda il pentimento.

Sce-

Tam. Den Misdæderſke! Hendes Død ſkal blive den alleruærligſte; og Bajazet ſkal være en Eilſkuere ved ſamme.

(han og Irene ſtaaer op.)

Baj. Du veed det, Gruesomme, at du ey fand giøre mig bange; men du veed ikke hvorledes jeg fand undgaae dig; men det ſkal du faae at vride.

(han gaar, og Andronicus vil følge med ham.)

Siende Scene.

Tamerlan, Irene, og Andronicus.

Tam. Wie her, Prins. Er denne min tilkomende Gemal?

And. Det er Irene.

Tam. Hvorfore har du holdt dig ubekiende for mig.

Ire. Din Rierlighed til Aſteria gav mig Antledning til denne Forſtilling.

Tam. Da forſikrer jeg dig nu, o Deylige, at jeg ſoler Fortrydſſe over at have fortrønet dig; Og lad min Fortrydſſe mage det at du elſker mig deſto meere.

Ⓢ

Elleſ

Scena IX.

Bajazet, Aferia, Mirteno, e detti.

Baj. Oh per me lieto avventuroso giorno!
O Figlia cara, o Imperator, o amico,
Già son nel cor, qual son tranquillo in volto.
E sai perchè, mia Figlia?

E il sai, Tiran? Dà lacci tuoi son scolto.

Tam. Ma chi di man può trarti al furor mio?

Baj. Chi lo può? Lo poss' io.

Fremi, minaccia; io rido

Del tuo furor, di tue minaccie. Ho vinto

L' orgoglio tuo col mio velen; ne puoi

Farmi morire, o far sì, ch' io non mora:

E questa morte, in mio trionfo eletta

Già diventa tuo scorno, e mia vendetta.

Tam. Come?

Ast. Ah Padre!

And. Cieli! Tu dunque . . .

Baj. Indietro.

E se per me pietade in sen tu senti,

Tutta, amico, l' adopra

In difendere Aferia

Da un empio vincitor --- Ma già vacilla

Il piè --- grave la vista

Fugge

Elleste Scene.

Bajazet, Asteria, Myrtenus og de
forrige.

Baj. O glade og lykkelige Dag for mig! O flere
Daatter, o Kæyser, o min Ven, nu er jeg li-
gesaa roelig i mit Hierte, som i mit Ansigt.
Og veed du hvorfor, min Daatter? Veed
du det Tyran? Jo, jeg er nu løs af dine
Lænker.

Tam. Men hvem kand undsfrie dig fra mine Hæn-
der, og fra min Bredde?

Baj. Hvem der kand? Det kand jeg. Snys nu,
og true; jeg leer af din Forbittrelse og dine
Trusler. Jeg har overvunden din Stolthed
med Forgift. Og nu kand du hverken dræbe
mig, eller forbyde mig at døe: denne min
Død har jeg udvaldt mig til at triumphere
over dig; Og den bliver en Skam for dig,
og en Hævn for mig.

Tam. Hvorledes?

Ast. Ach Fader!

And. Himle! Har du da = = =

Baj. Gaae til Siide. Og hvis du i dit Hierte søs-
ler Medynk over mig, min Ven, saa an-
vend den allene og aldeles til at forsvare Aste-
ria, fra en uretsfærdig Sehervindere = = =
men mine Fodder begynder alt at rave = = =
mine Dyne taber deres Syn, og Døden ha-
ster

Fugge dal giorno, e morte

S' avvicina a gran passi - - - Asteria, oh Dio!

Io più non ti vedrò. Tu resti, io parto:

Per sempre io parto. In questo amplesso almeno

Nel tuo bel cor la mia virtù fen passi,

E viva sempre il mio valor. Ah Prince,

Andronico, pietà. Tu il fangue mio

Dagli oltraggi difendi d' una forte

Troppo crudel - - - Se poi

Sordi sono a' miei prieghi,

E gli uomioi, e gli Dei - - -

Forte combatti - - - Vincerai, e questo,

Questo è il sentier - - - Il genitor l' addita - - -

Mirami, o vile - - io moro - - -

Figlia - - - Andronico - - - Addio - - -

(*Entro sostenuto da Asteria,
e da Mirteno.*)

Scena Ultima.

Asteria che torna, e detti.

Ast. Barbaro, alfin sei fazio ancor? Lo vedi
Già steso a terra. Or manca solo il mio
Morir al tuo trionfo.

Tu ch' hai di me pietà, tu quì mi svena.

(*ad Andronico, ponendogli la mano
sulla Spada.*)

Eccoti

Eccoti il ferro. Affretta
 Il mio morire: Il Genitor m' aspetta.

(parte furiosa.)

Ire. Signor, pietà di lei - - -

And. Io più non posso

Viver, o Tamerlan. Il suo destino,

E il mio amor disperato è troppo forte,

(suona la Spada.)

Perch' io non stringa il ferro a darmi morte.

Tam. Fermati. M' ha placato

Di Bajazet il fato.

Abbia Asteria la pace, A te la dono,

Irene è mia; ti rendo, e sposa, e Trono.

Coro.

Coronata di gigli, e di rose

Con gli amori ritorni la pace:

E tra mille facelle odorose

Perda i lampi dell' odio la face.

Fine della Tragedia.

Der er Kaarden. Skynd dig at dræbe mig:
Min Fader bier efter mig.

[hun gaar forbittred bort.]

Ire. Herre, hav Medynk med hende " " "

And. Jeg fand en længere leve, Tamerlan. Hens
des Ulykke, og min fortvivlende Kierlighed
er alt for stærk,

[trekker sin Kaarde.

at jeg en fand andet end tage Kaarden og
dræbe mig.

Tam. Lad blive. Bajazets Død har tilfredsstillt
mig. Asteria skal have Fred. Jeg giver dig
hende til Bruud. Irene er min. Jeg gi-
ver dig Bruud og Trone igien.

Chorus.

Fred, og Kierlighed, kronede med Lilier
og Roser, skal komme igjen. Og
Ueenigheds Blus skal gaae ud,
imellem tusinde velsugtende Sam-
drægtigheds Fakler.

Ende paa denne Tragœdie.

